

DO
KOMITETU CENTRALNEGO
KOMUNISTYCZNEJ PARTII
ZWIĄZKU RADZIECKIEGO

MOSKWA

Droży Towarzysze!
Z okazji 37 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej przesyłamy Wam, okrytej chwałą Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, w imieniu polskich mas pracujących braterskie pozdrowienia i gorące życzenia dalszych zwycięstw na drodze do zbudowania społeczeństwa komunistycznego, w służbie najszczytniejszych ideałów ludzkości.

Święto Rewolucji Październikowej obchodzone jest dzisiaj przez wszystkie pokój miłujące narody.

Idee Wielkiego Października, nauka i wskazania Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego są dzisiaj natchnieniem i gwiazdą przewodnią dla miliarda ludzi wolnych i niepodległych narodów, złączonych w wielkim obozie socjalizmu, stanowiącym niewzruszoną ostoję światowego pokoju, nadzieję i otuchę wszystkich ludzi, walczących o wolność i postęp.

Ze szczególną radością uczestniczy naród polski w wielkim święcie bratnich narodów radzieckich, pomny, że Rewolucja Październikowa pierwsza proklamowała niepodległość Polski i że zrodzona z Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej Armia Radziecka po raz drugi wróciła niepodległość naszej Ojczyźnie, wyzwalaając ją z niewoli hitlerowskiej.

Naród polski przesyła bratnim narodom radzieckim uczucia najgłębszego przywiązania i wdzięczności, widząc w wielkim Kraju Rad niezłomną gwarancję bezpieczeństwa, pomyślnego rozwoju i rozkwitu naszego kraju.

zania i wdzięczności, widząc w wielkim Kraju Rad niezłomną gwarancję bezpieczeństwa, pomyślnego rozwoju i rozkwitu naszego kraju.

KOMITET CENTRALNY
POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ
PARTII ROBOTNICZEJ

Wyd. A B Poznań, 10 XI 1954 r. Nr 267 [3353]

Członkowie TPP-R omawiają na zjazdach powiatowych 10-letni dorobek Towarzystwa

WARSZAWA (PAP)
W szeregu powiatów odbyły się zjazdy Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Uczestnicy zjazdów — członkowie TPP-R — omawiają 10-letni dorobek Towarzystwa na swoim terenie oraz najważniejsze zadania na najbliższy okres.

Podsumowania znacznych osiągnięć swej organizacji dostępnym.

Władze francuskie rozwiązały partię algerską

Rząd francuski wydał zarządzenie o rozwiązaniu algerskiej partii „Triumf Swobód Demokratycznych”.

Jak donosi „Journal du Dimanche” w dniu 6 bm. do Algeru wysłano 4 statki z oddziałami żandarmerii.

konali uczestnicy zjazdu TPP-R w Wągrowcu woj. poznańskiego. W okresie minionych 10 lat Towarzystwo stało się w powiecie najliczniejszą organizacją społeczną, skupiającą 14 tysięcy członków zorganizowanych w 298 kołach zakładowych i gromadzkich. Wskazano, że nie ma ani jednej gromady czy zakładu, które nie zostałyby objęte działalnością Towarzystwa.

Uczestnicy zjazdu powiatowego w Wągrowcu zwrócili szczególną uwagę na konieczność szerszego niż dotychczas upowszechniania wiedzy o osiągnięciach radzieckich nauk agro- i zootechnicznych.

Wiele uwagi w sprawie udziału członków TPP-R w kampanii wyborczej poświęcili uczestnicy powiatowego zjazdu TPP-R, który odbył się w Jarocinie.

Uczestnicy powiatowego zjazdu TPP-R w Jarocinie postanowili zorganizować na terenie całego powiatu szeroką akcję odczytów i pogadanek, których celem będzie zaznajamianie mieszkańców z doświadczeniami pracy rad delegatów ludu pracującego w ZSRR.

Powiatowe zjazdy TPP-R odbyły się również w Ciechanowie.

Depesze gratulacyjne

WARSZAWA (PAP)
Z okazji XXXVII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej stronnictwa polityczne i organizacje społeczne naszego kraju przesyłały depesze z pozdrowieniami i życzeniami dla ludzi radzieckich.

Do KC KPZR depesze wysłali: NKW Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i CK Stronnictwa Demokratycznego. Zarząd Główny TPP-R przesłał życzenia na ręce przewodniczącego Wszechzwiązkowego Towarzystwa Łączności Kulturalnej z Zagranicą (WOKS) — A. Denisowa, przewodniczący CRZZ Wiktor Kłosiński przesłał depesze z życzeniami do przewodniczącego WOKS — N. Szewnikowa.

Do Komitetu Centralnego Wszechzwiązkowego Leninowskiego Komunistycznego Związku Młodzieży przesłał depesze z życzeniami Zarząd Główny ZMP.

wie, woj. warszawskie, w Krośnie, woj. rzeszowskie i w wielu innych powiatach.

Referat
M.Z. Saburowa
(skrót)
wygłoszony
na posiedzeniu
Moskiewskiej Rady
Delegatów
Ludu Pracującego
**zamieszczamy
na str. 2 i 5**

Przyjęcie w ambasadzie ZSRR

WARSZAWA (PAP)

Dnia 7 bm., z okazji 37 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, ambasador ZSRR w Polsce N. Michajłow wydał przyjęcie w salach ambasady.

Na przyjęcie przybył sekretarz KC PZPR Bolesław Bierut oraz członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa z przewodniczącym Rady Państwa Aleksandrem Zawadzkiem na czele, członkowie rządu z prezesem Rady Ministrów Józefem Cyrankiewiczem na czele, członkowie KC PZPR, generalicja, przedstawiciele naczelnych władz stronnictw politycznych, związków zawodowych i organizacji społecznych, przedstawiciele świata naukowego i kulturalnego oraz przodownicy pracy.

Na przyjęciu obecni byli członkowie korpusu dyplomatycznego.

Przyjęcie upłynęło w niezwykle serdecznym nastroju.

Odnaczenia z okazji

37 rocznicy Rewolucji Październikowej

MOSKWA (PAP)

Prezydium Rady Najwyższej ZSRR nadało z okazji 37 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej ordery i medale za długoletnią i nienaganną pracę licznej grupie robotników, majstrów, inżynierów i techników zatrudnionych w przemyśle, transporcie i instytucjach finansowo-kredytowych.

Order Lenina i czerwonego sztandaru pracy otrzymało 4.274 pracowników hutnictwa żelaza, 2.950 pracowników przemysłu chemicznego, 1.574 pracowników przemysłu drzewnego, 1.106 pracowników floty morskiej, 3.704 pracowników żeglugi rzecznej, 317 pracowników lotnictwa cywilnego oraz 1.499 pracowników instytucji finansowo-kredytowych.

Prezydium Rady Najwyższej ZSRR nadało ponadto ordery i medale za długoletnią służbę liczącej grupie generałów, admirałów, oficerów, podoficerów i marynarzy oraz osób pełniących funkcje kierownicze w organach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Bezpieczeństwa Państwowego.



10 listopada miliony chłopców i dziewcząt wszystkich krajów obchodzą Międzynarodowy Dzień Młodzieży. Tego właśnie dnia w roku 1945 na I Światowym Kongresie Młodzieży w Londynie powołano do życia Światową Federację Młodzieży Demokratycznej. Celem tej potężnej organizacji międzynarodowej jest walka w obronie praw młodzieży, o zapewnienie jej lepszego jutra, walka o utrzymanie i utrwalenie pokoju.

W okresie, który upłynął od czasu I Światowego Kongresu Młodzieży, SFMD znacznie zwiększyła swe szeregi i podczas gdy w 1945 roku zrzeszała 30 milionów młodzieży z 63 krajów, to obecnie reprezentuje 83 miliony młodzieży z 93 krajów.

W ciągu 9 lat istnienia SFMD trzykrotnie organizowała światowe kongresy młodzieży, jak również liczne konferencje, festiwale i inne międzynarodowe spotkania. Komisyje tej organizacji badały w wielu krajach warunki życia młodego pokolenia.

Z inicjatywy SFMD i Międzynarodowego Związku Studentów młodzież wszystkich krajów obchodzi co roku w dniu 21 lutego dzień walki przeciw reżimowi kolonialnemu oraz solidarności z młodzieżą krajów kolonialnych i zależnych, 14 kwietnia — dzień solidarności z młodzieżą antyfrankistowską, a w dniach 22—28 marca — Światowy Tydzień Młodzieży.

Dziewiąty rok działalności SFMD był rokiem licznych międzynarodowych spotkań młodzieży, jak również wielu imprez młodzieżowych, organizowanych w poszczególnych krajach. Tak więc w końcu 1953 r. odbył się I Festiwal Młodzieży Transwalskiej w obronie pokoju i przyjaźni, w którym wzięło udział 1500 chłopców i dziewcząt; w Wiedniu odbyła się ogólnokrajowa konferencja w obronie praw młodzieży austriackiej; 16 dni trwał w Kalkucie festiwal młodzieży hinduskiej. W 1954 roku w okresie Światowego Tygodnia Młodzieży zorganizowano w Sydney (Australia) festiwal młodych robotników australijskich. Festiwale młodzieżowe odbywały się również w wielu rejonach Afryki Południowej oraz w Anglii, w Kanadzie, Belgii, Holandii, Ekwadorze, Boliwii. W lipcu 1954 roku zorganizowano w Oslo obóz przyjaźni dla młodzieży krajów północnych.

Walkę o swe prawa młodzież tych krajów wiąże ściśle z walką o pokój i bezpieczeństwo narodów. Wraz z milionami miłujących pokój ludzi na całej kuli ziemskiej młodzież całego świata gorąco domagała się zaprzestania wojny w Korei i w Indochinach. Współ z wszystkimi narodami zadawała pokojowego uregulowania wszelkich spornych problemów międzynarodowych.

Młodzież całej Europy wypowiedziała się przeciwko „europejskiej wspólnotie obronnej”. Na konferencji młodzieży krajów europejskich, która odbyła się w maju bieżącego roku w Berlinie, przedstawiciele młodzieży 23 krajów z Europy wyrazili jedną myśl: „Europejska wspólnota obronna zagraża pokojowi i niezawisłości narodów”. W następnym miesiącu odbył się w Berlinie Kongres Młodzieży Niemieckiej pod hasłem obrony pokoju oraz zjednoczenia i niezawisłości Niemiec. Na kongresie tym młodzież niemiecka dała wyraz swej gotowości walki przeciw wskrzeszeniu hitlerowskiego Wehrmachtu, o stworzenie zjednoczonego, miłującego pokój, demokratycznego państwa niemieckiego. Podczas II Ogólnoniemieckiego Zlotu Młodzieży, który odbył się zaraz po kongresie, i w którym wzięło udział 700 tysięcy chłopców i dziewcząt, młodzież z całych Niemiec złożyła uroczystą przysięgę. Słubowała ona nie szczędzić sił w walce o zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami i o wycofanie wojsk okupacyjnych.

Czynny udział w walce o pokój bierze również młodzież krajów Dalekiego Wschodu, Azji Północno-Wschodniej i Oceanii. We wszystkich prawie krajach azjatyckich odbyły się demonstracje młodzieży przeciw SEATO (agresywnemu paktowi Azji Południowo-Wschodniej) i układowi amerykańsko-pakistańskiemu, przeciw wskrzeszaniu militarystyki japońskiej. Na sesji Rady SFMD, która odbyła się w Pekinie w sierpniu bieżącego roku, przedstawiciele młodego pokolenia krajów azjatyckich raz jeszcze dali wyraz swej gotowości niedopuszczenia do tego, aby podżegacze wojenny naruszali pokój w Azji.

Pekińska sesja Rady SFMD jednomyślnie uchwaliła rezolucję w sprawie ruchu młodzieżowego w krajach kolonialnych i zależnych, udziału SFMD i jej organizacji w przygotowaniu do światowego Zlotu Młodzieży Wileńskiej, zorganizowania w Warszawie V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów.

Współ z młodzieżą wszystkich krajów, Międzynarodowy Dzień Młodzieży święci również młodzież radziecka — awangarda młodzieży demokratycznej świata. Młodzież Związku Radzieckiego, a wraz z nią młodzież całego obozu demokratycznego, bierze czynny udział w pracach SFMD, czujnie stojąc na straży pokoju i bezpieczeństwa narodów.

P. JUROW

Wzmagają się protesty w Niemczech zachodnich przeciw próbie zamachu na KPD

BERLIN (PAP)
Ludność Niemiec zachodnich protestuje przeciwko planom delegacji Komunistycznej Partii Niemiec (KPD) i domaga się umorzenia procesu

W całym kraju wyborcy masowo sprawdzali spisy

W niedzielę — korzystając z dnia świątecznego — tysiące ludzi spełniając swój obywatelski obowiązek sprawdzili spisy wyborców.

Ożywiony ruch panował 7 bm. w wielu obwodowych komisjach wyborczych w stolicy. Łącznie już ponad 70 tys. osób sprawdziło w Warszawie spisy.

Bardzo ożywiony ruch trwał w wielu obwodowych komisjach wyborczych w woj. bydgoskim.

Tysiące ludzi sprawdzało spisy wyborców w Szczecinie. W mieście tym poszczególne zakłady pracy, szkoły i różne organizacje objęły patronat nad lokalnymi komisjami, dzięki czemu są one bardzo estetyczne i nie urzędowe.

Przekazanie Węgrom udziałów ZSRR

W towarzystwach mieszanych

Zgodnie z układem o współpracy gospodarczej między ZSRR a Węgrami, zawartym w 1945 r., na Węgrzech zorganizowane zostały na zasadach paritetu mieszane towarzystwa akcyjne radziecko-węgierskie w przemyśle boksytowo-aluminiowym, naftowym i transporcie.

Wobec wykonania przez towarzystwa postawionych przed nimi zadań rządy obu krajów doszły do porozumienia w sprawie przekazania Węgierskiej Republice Ludowej radzieckiego udziału w tych towarzystwach.

W myśl tego porozumienia 6 listopada 1954 r. podpisano w Moskwie umowę o sprzedaży i przekazaniu Węgierskiej Republice Ludowej udziału radzieckiego we wszystkich towarzystwach mieszanych radziecko-węgierskich.

Władze francuskie stosują represje wobec ludności Algeru

Według doniesień prasy paryskiej sytuacja w Algierze staje się coraz bardziej napięta. Władze francuskie wzmożyły represje wobec rdzennej ludności. Szczególnie bezwzględnie postępują władze kolonialne z ludnością zamieszkałą u stóp gór Aures.

W Oranie, Batna, Blida i in. odbywają się masowe rewizje i aresztowania. W ekspedycjach karnych wysyłanych przeciwko powstańcom algerzyckim biorą udział czołgi, samoloty, wojska lądowe i spa dochronowe.

W pobliżu Oranu doszło do starcia między oddziałem żandarmerii a grupą uzbrojonych algerczyków. Wiele osób zostało zabitych i rannych.

Jak podaje dziennik „Libération” władze francuskie przerzuciły do miasta Bone no we oddziały wojsk spadochronowych w sile 450 żołnierzy. Do Algeru przybywają świeże oddziały „gwardii ruchomej” i policji. Do portów w Bone i Philippeville przybyły okręty wojenne.

Ludność Algeru domaga się zniesienia reżimu kolonialnego i potępi politykę terroru i represji, stosowaną przez władze kolonialne.

Mendes - France odmawia

NOWY JORK (PAP)

Paryski korespondent agencji United Press dowiaduje się, że Adenauer zwrócił się ostatnio do premiera francuskiego Mendes - France'a z prośbą o wysłanie do Bonn delegata francuskiego w celu kontynuowania rozmów w sprawie Zagłębia Saary. Jednakże Mendes - France kategorycznie odmówił, co — jak pisze korespondent amerykański — wywołało popiół w Bonn.

Droga uторowana przez Wielki Październik naród radziecki kroczy do nowych sukcesów w dziele budowy komunizmu

Referat M. Z. Saburowa na uroczystym posiedzeniu Moskiewskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego (Skrót)

TOWARZYSZE!

Narody Związku Radzieckiego i masy pracujące na całym świecie obchodzą dziś 37 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, która zapoczątkowała nową erę w dziejach świata — erę przechodzenia ludzkości do wolnego, pokojowego i szczęśliwego życia.

Przed 37 laty pod przewodem Partii Komunistycznej z genialnym W. I. Leninem na czele klasa robotnicza naszego kraju w sojuszu z pracującymi chłopstwem dokonała rewolucji socjalistycznej. W wyniku zwycięstwa rewolucji obalona została władza obszarników i kapitalistów i powstało pierwsze w świecie radzieckie państwo socjalistyczne. Naród nasz stał się rzeczywistym panem swych losów, świadomym twórcą nowego, wolnego życia.

Rewolucja Październikowa ma ogromne znaczenie historyczne dla narodów nie tylko naszego kraju, lecz i całego świata. Wskazała ona ciemnym narodom świata drogę do

wyzwolenia z niewoli imperialistycznej, przepoiła ludzi pracy we wszystkich krajach wiarą w swoje siły i w zwycięstwo swej sprawy.

W pamięci narodów wszystkich krajów żyje wiecznie świadomość, że Rewolucja Październikowa wzniosła sztandar pokoju i wskazała drogę wyjścia z pierwszej wojny światowej. Pierwszym aktem narodu radzieckiego po zdobyciu władzy było uchwalenie historycznego dekretu o pokoju, zaproponowanego przez Wielkiego Lenina.

Zespolone wokół Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego — narody naszej ojczyzny witały 37 rocznicę Wielkiego Października w warunkach dalszego zdecydowanego rozwoju gospodarki i kultury w naszym kraju. Sukcesy narodu radzieckiego radują masy pracujące krajów demokracji ludowej, umacniają solidarność narodów całego świata, ich brawurą jedność w walce o pokój i demokrację.

W ciągu roku, jaki upłynął

od 36 rocznicy Rewolucji Październikowej, naród radziecki wywalczył nowe osiągnięcia we wszystkich dziedzinach budownictwa komunistycznego. Sukcesy te dowodzą, że polityka Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego, oparta na głębokiej znajomości praw rozwoju społecznego, zmierzająca do dalszego potężnego rozwoju sił wytwórczych radzieckiego społeczeństwa, do podniesienia dobrobytu i kulturalnego poziomu ludzi pracy.

Wielki Lenin opracowując podstawowe tezy dotyczące drogi zbudowania społeczeństwa komunistycznego, wskazywał, że przemysł ciężki jest głównym fundamentem ekonomiki socjalistycznej, że bez przemysłu ciężkiego nie można wyposażyć wszystkich gałęzi gospodarki narodowej w nową, całkowicie nowoczesną technikę, nie można zapewnić niezależności, samodzielności naszej ojczyzny. Dlatego też nasza Partia i Rząd Radziecki podejmują kroki w tym kierunku, by produkcja metali i energii elektrycznej, wydobywanie paliwa i produkcja maszyn rozwijały się w szybkim tempie. Gdy w 1954 roku cała produkcja przemysłowa kraju zwiększyła się w porównaniu z 1940 rokiem 2,8 raza, to przemysł ciężki wzrastał w tymże czasie 3,4 raza.

Jednym z najważniejszych warunków rozwoju wszystkich gałęzi gospodarki narodowej jest dalsza elektryfikacja kraju. W roku 1954 produkcja energii elektrycznej będzie trzykrotnie większa niż w 1940 r. W ciągu czterech lat planujemy pięciokrotnie zwiększyć produkcję energii elektrycznej. Wierchnie-Swirska, Cymlańska, Ust-Kamienogorska, Giumuska, Matkożnenska, Mingeczauraska i częściowo Kamska. Pełną parą idzie budowa jednych z największych w świecie elektrowni wodnych na Woldze — Kujbyszewskiej, Stalingradzkiej. Powstają elektrownie wodne na rzekach Angara, Ob i innych.

Opracowując się na sukcesach w rozwoju przemysłu ciężkiego i transportu, partia i rząd opracowały obszerny program przyspieszenia rozwoju produkcji artykułów powszechnego użytku, aby już w najbliższych latach w całej pełni zaspokoić wzrastające potrzeby mas pracujących. W roku bieżącym zapoczątkowano już praktyczne wykonanie tego programu.

Partia i rząd stawiają przed sobą zadanie dalszego zwiększenia produkcji artykułów przemysłowych i spożywczych — i to wysokiej jakości.

Głównym ogniwem w rozwiązywaniu historycznego zadania radykalnego zwiększenia produkcji artykułów powszechnego użytku jest zapewnienie wszechstronnego rozwoju wszystkich dziedzin socjalistycznego rolnictwa. Uchwały posiedzeń plenarnych Komitetu Centralnego KPZR z września 1953 r.

oraz z lutego — marca i z czerwca 1954 roku wskazują niezbędne i niecierpiące zwłoki środki zapewniające szybki rozwój rolnictwa.

Realizacja tych posunięć pozwoli w krótkim czasie zlikwidować niedostatek szeregu produktów rolnictwa i hodowli.

Na obszary zagospodarowane w ziem nie uprawianych i odłogów wyjechało dobrowolnie i rozpoczęło pracę w kółkach, ośrodkach maszynowych i sowchozach przeszło 150 tys. wykwalifikowanych robotników, inżynierów, agronomów i zootechników.

Sukcesy rolnictwa radzieckiego

Z roku na rok rząd radziecki zwiększa wyposażenie techniczne wszystkich działów produkcyjnych rolnictwa, ośrodków maszynowych i sowchozów olbrzymie ilości najnowocześniejszych maszyn.

Pracownicy gospodarki rolnej wykonali w bieżącym roku chlubny czyn. Zrealizowali oni ze znaczną nadwyżką państwowy plan zagospodarowania nowych ziem, zaaprobowany przez cały naród. Plan zagospodarowania odłogów i ziem nie uprawianych na obszarach Kazachstanu, Syberii, Uralu, Nadwołża i Kaukazu północnego ustalony na lata 1954—1955, wykonany został w tym roku w 120 proc. Zarobiono blisko 17 milionów hektarów ziem nowych, a plan zasiewów na tych ziemiach wykonany został w 157 proc.

Uwzględniając zdobyte doświadczenia i realne możliwości, Partia Komunistyczna i Rząd Radziecki postanowili znacznie rozszerzyć prace nad rozwojem ziem nowych i dotąd nie uprawianych. Postawiono zadanie wielkiej wagi: rozszerzyć już w 1956 roku obszary zasiewów na ziemiach podlegających zagospodarowaniu do 28—30 milionów hektarów. Taki przyrost obszarów zasiewów równa się w przybliżeniu całej przestrzeni zasiewów we Francji i Włoszech łącznie.

Sprawą wielkiej wagi państwowej jest dalszy rozwój hodowli. Mamy jeszcze niemało gospodarstw, które pozostają w tyle, które źle, nieracjonalnie wykorzystują ziemię, uzyskują niskie plony, i których wydajność w zakresie hodowli jest niedostateczna.

Sukcesy w rozwoju przemysłu i rolnictwa przyczyniły się do dalszego podniesienia dobrobytu mas pracujących. Partia Komunistyczna i Rząd Radziecki uważają za swe główne zadanie w dziedzinie polityki wewnętrznej maksymalne zaspokojenie rosnących nieprzerwanie potrzeb materialnych i kulturalnych narodu radzieckiego.

W okresie czterech lat pięćdziesiąt lat liczbą robotników i urzędników zatrudnionych w gospodarce narodowej ZSRR znacznie wzrosła i do końca 1954 roku wyniosła 47 milionów ludzi. Realna płaca robotników i urzędników wzrosła przy tym w przybliżeniu o 74 proc. w porównaniu z 1940 rokiem, a uwzględniając wzrost wydatków państwowych na zaspokajanie kulturalnych i socjalno-bytowych potrzeb ludności — wszystkie dochody robotników i urzędników w tym okresie zwiększyły się prawie dwukrotnie. Rząd radziecki systematycznie prowadzi politykę podnoszenia stopy życiowej ludności, a zwłaszcza obniżania państwowych detalicznych cen towarów. Na przestrzeni lat 1947—1954 ceny detaliczne obniżane były siedmiokrotnie. W rezultacie, ceny detaliczne w 1954 roku są niższe 2,3 raza od cen z 1947 roku.

Ceny na rynku towarowym w tym samym okresie spadły prawie do jednej czwartej. Spowodowało to znaczny wzrost zdolności nabywczej ludności.

W związku z tym konieczne było podjęcie kroków w celu dalszego rozszerzenia obrotu towarów i zwiększenia produkcji artykułów powszechnego użytku.

Ogromne znaczenie dla wzrostu dobrobytu ludzi pracy ma poprawa ich warunków mieszkaniowych. Plan pięcioletni przewiduje wzrost nakładów w inwestycyjnych w budownictwie mieszkaniowym w przybliżeniu o 100 proc. w porównaniu z poprzednią pięcioletnią. Już w ciągu czterech lat bieżącej pięcioletki nakłady te wzrosły o 80 proc.

Jednakże osiągnięte sukcesy nie mogą zaspokoić naszkoszonych potrzeb. Partia Komunistyczna i Rząd Radziecki będą walczyły wytrwale o dalszą poprawę warunków mieszkaniowych mas pracujących.

Niemale są sukcesy w dziedzinie podniesienia poziomu kulturalnego mas pracujących ZSRR. Liczba uczących się w szkołach ogólnokształcących i technicznych oraz wyższych uczelniach rośnie z roku na rok.

Partia i rząd troszczą się nieustannie o rozwój nauki radzieckiej, o rozkwit socjalistycznej kultury, literatury, sztuki, o pomnażanie bogactw duchowych naszego narodu.

Lenin uczył, że komunizm powstaje jako wynik świadomej przeobrażającej działalności mas ludowych. Dzięki światłości socjalistycznej społeczeństwa radzieckiego przyspiesza swój marsz naprzód. Dlatego też Partia Komunistyczna przywiązuje ogromną wagę do aktywnej walki z resztkami ideologii burżuazyjnej, wszystkimi przeżytkami kapitalizmu w świadomości ludzi radzieckich.

Pomyślne wykonanie postawionych przez partię i rząd zadań w dziedzinie dalszego rozwoju przemysłu, rolnictwa oraz podniesienia dobrobytu narodu — zależy od naszej pracy, od właściwej organizacji, od umiejętności wykorzystania wszystkich naszych możliwości i rezerw wewnętrznych.

Z uczuciem wielkiego zadania lenin powołał naród radziecki do sunięcia partii i rządu w kierunku dalszego rozwoju gospodarki naszego kraju, odpowiedział na nie nowymi osiągnięciami produkcyjnymi. Przewodząc inicjatywę mas i organizując ich energię twórczą, organizację partyjną, radzieckie i związkowe powinny na coraz szerszą skalę rozwijać w przemyśle i rolnictwie współzawodnictwo i wykonanie planów produkcyjnych, o zwiększenie wydajności pracy i obniżanie kosztów własnych, o wysoką jakość produkcji, o wytrwałe wcielenie w życie rezerw wewnętrznych.

W roku 1954 wydajność pracy w przemyśle wzrosła w porównaniu z rokiem ubiegłym w przybliżeniu o 7 proc., a w porównaniu z 1950 r. — o 33 proc. Trzeba jednak pamiętać, że tak wielkie tempo wzrostu wydajności pracy jest nie wystarczające. W niektórych gałęziach przemysłu, w budownictwie i rolnictwie w sposób nie wystarczający wykorzystuje się bogatą technikę, nie dość szeroko stosuje się najnowsze osiągnięcia nauki i techniki, niekiedy usuwa się usterki w organizacji pracy i produkcji, za powoli wykorzystuje się przodujące doświadczenia.

Jednym z poważnych braków w pracy przemysłu jest nierównomierna produkcja przedsięwzięć. Wiele fabryk pracuje nierytmicznie i produkują ich w ciągu miesiąca jest bardzo nierównomiernie. Praca przedsięwzięcia w pierwszej połowie miesiąca odbywa się na znacznie niższym poziomie niż w drugiej połowie, co ujemnie wpływa na wzrost wydajności pracy w przemyśle. Partia i rząd uważają, że niezwykle ważnym zadaniem w dziedzinie przemysłu jest zapewnienie bardziej równomiernie pracy przedsiębiorstw przemysłowych, wykonanie programu produkcyjnego przez każdą fabrykę, kopalnię, dyrekcję kolei.

Mamy jeszcze wiele nieproduktywnych wydatków, zbyt wiele kosztuje nas utrzymanie aparatu administracyjnego, zdarza się jeszcze niemało wypadków świadczących o niegospodarskim ustosunkowaniu się do mienia ogólnonarodowego, o nieumiejętności właściwego wykorzystania rezerw tkwiących w produkcji socjalistycznej.

Trzeba zdecydowanie zwalczać niedociągnięcia w pracy, śmiało ujawniać je i dążyć do ich usunięcia. (Ciąg dalszy na str. 5)

Wspaniała parada wojskowa w Moskwie

MOSKWA (PAP)

W dniu 7 listopada naród radziecki uczcił 37 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Wszędzie miła i wesoła przybrała świąteczną szatę radosny nastroj panuje w całym niezmiernym Kraju Rad.

W Moskwie uroczystości zaczęły się tradycyjną defiladą wojskową. W godzinach rannych na Placu Czerwonym zgromadzili się liczni goście: przywódcy państw, przedstawiciele robotniczych, kolchoznych, działaczy kultury, deputowani do Rady Najwyższej ZSRR i Rady Najwyższej RFSSR, zagraniczne delegacje, zwłazkowe, bawili w Moskwie działacze kultury z innych krajów. Obecni są członkowie korpusu dyplomatycznego i attachés wojskowi.

Szeregi wojsk uczestniczących w defiladzie stanęły na Placu Czerwonym i na przyległych ulicach. O godzinie 10 na trybunie przed Mauzoleum wchodzi przywódca Partii Komunistycznej i kierownik rządu radzieckiego, ministrowie, marszałkowie Związku Radzieckiego, admirałowie. Wszyscy obecni na Placu Czerwonym witają ich hucznymi oklaskami.

Na plac wjeżdża otwartym samochodem minister obrony ZSRR marszałek Związku Radzieckiego N. A. Bułganin, przyjmując raport dowodzącego defiladą — generała armii R. S. Moskalenkina, po czym przejeżdża przed frontem uszykowanych oddziałów, wita je i gratuluje im święta Rewolucji Październikowej. W odpowiedzi pada z szeregu gromki okrzyk „hura”.

Po dokonaniu przeglądu wojsk marszałek Bułganin wchodzi na trybunę przed Mauzoleum i wygłasza przemówienie. (Fragmenty przemówienia podajemy osobno). Jego końcowe słowa łączą się z potężnym odgosem honorowych salw artyleryjskich. Rozlega się majestatyczne dźwięki hymnu państwowego ZSRR.

Oddziały wojskowe przegrupowują się do uroczystego przemarszu i rozpoczyna się defilada.

Długa kolumna wojsk otwiera młodociani doboże. Ze sztandarami spowitymi wstęgami odznaczeń, przechodzą kombinowane bataliony słuchaczy akademii wojskowych, dalej maszerują uczniowie Szkoły Wojskowej im. Rady Najwyższej RFSSR, która już 64 raz bierze udział w defiladach na Placu Czerwonym. Biorą też udział w defiladzie słuchacze Wyższej Szkoły Marynarki Wojennej im. Frunzego, która wywodzi się z uczelni założonej przed 253 laty.

Idą żołnierze Wojsk Ochrony Pogranicza, stojących na straży granic ojczyzny, w

Goście zgromadzeni na trybunach witają owacyjnie najmłodszych uczestników defilady — wychowanków Szkoły im. Suworowa i Szkoły im. Nachimowa.

Defilują artylerzyści. Przejżdżają ciężkie przeciwlotnicze karabiny maszynowe, a następnie działa rakietowe. Przesuwają się holowane przez ciągniki potężne konstrukcje artyleryjskie — wśród nich takie, jakich nie było pod czas poprzedniej defilady.

Parada na Placu Czerwonym dobitnie zademonstrowała nowe sukcesy żołnierzy radzieckich w opanowaniu sztuki wojennej i nowej techniki, pokazała, że radzieckie siły zbrojne rozporządzają wszystkim co jest konieczne do wykonania ich szlachetnej misji — ochrony pokojowej pracy narodu radzieckiego.

Przemówienie N. A. Bułganina

Ofiarną i twórczą pracą ludzie radzieccy umacniają pokój i potęgę swej ojczyzny

Przemówienie N. A. Bułganina

MOSKWA (PAP)

Przed defiladą na placu Czerwonym z okazji XXXVII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej Marszałek Związku Radzieckiego N. A. Bułganin, minister obrony Związku Radzieckiego, wygłosił następujące przemówienie:

Towarzysze żołnierze, marynarze i podoficerowie! Towarzysze oficerowie, generałowie i admirałowie!

Radzieccy ludzie pracy! Nasz drogi goście zagraniczni!

W imieniu Rządu Radzieckiego i Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego pozdrawiam Was i składam Wam życzenia z okazji XXXVII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Naród radziecki, ściśle zespolony wokół Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego, wita święto październikowe nowymi osiągnięciami w budownictwie gospodarczym i kulturalnym.

Dzięki bohaterkiej pracy klasy robotniczej wykonywane są pomyślnie zadania w dziedzinie przemysłu.

Wielkie są tegoroczne sukcesy pracowników rolnictwa.

O sukcesach socjalistycznego rolnictwa świadczy wymownie otwarta w tym roku Wszechzwiązkowa Wystawa Rolnicza.

Inteligencja radziecka, nasi uczeni przyczyniają się swą twórczą działalnością do dalszego rozwoju wszystkich gałęzi gospodarki narodowej, nauki, techniki i kultury.

Skład osobowy Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej pracuje wytrwale nad udoskonaleniem swej sztuki wojennej.

W ten sposób rok, który upłynął od XXXVI rocznicy Rewolucji Październikowej, był rokiem dalszego umacniania naszego państwa, rokiem wzrostu jego siły i potęgi.

W dziedzinie polityki zagranicznej głównym zadaniem Związku Radzieckiego jest nadal zapewnienie i utrwalenie pokoju.

Rząd nasz prowadzi politykę wszechstronnego rozszerzania stosunków międzynarodowych. W roku bieżącym odwiedziło — jak wiadomo — Związek Radziecki wiele zagranicznych delegacji działających

czy społecznych i przedstawicieli nauki z różnych krajów Europy, Azji, Afryki i Ameryki. Ze swej strony niemało delegacji ze Związku Radzieckiego bawiło w innych krajach. Znajdując się z sukcesami Związku Radzieckiego w dziedzinie pokojowego budownictwa, uczestnicy delegacji, jak wynika to z ich oświadczeń, przekonywali się naocznie, że naród nasz nie chce wojny i że najgorętszym jego pragnieniem jest kontynuowanie swej pokojowej pracy.

Jednakże w sytuacji między narodowej nie zaszły na razie takie zmiany, które dawałyby nam podstawę do osłabiania w jakimkolwiek stopniu uwagi, jaką poświęcamy sprawom umacniania naszej obronności. Cały błąg wydarzeń wskazuje, że mocarstwa zachodnie kontynuują swą politykę montowania nowych agresywnych bloków i wysiłku propagandy. Nie wyrzekły się one propagandy wojennej, wrogich wystąpień przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom obozu demokratycznego.

W tych warunkach musimy również na przyszłość troszczyć się o umacnianie potęgi bojowej i stałej go-

towości naszych sił zbrojnych, aby zagwarantować bezpieczeństwo ojczyzny.

Armia Radziecka i Marynarka Wojenna powinny okazywać wysoką czujność i muszą być zawsze gotowe do udzielenia należytej odprawy każdemu, kto ośmieliłby się przeszkodzić naszej pokojowej pracy.

Towarzysze!

Wkraczając w XXXVIII rok istnienia państwa radzieckiego, naród nasz spogląda pewnie w przyszłość. Tę pewnością czerpiemy z ustroju radzieckiego zrodzonego z Wielkiej Rewolucji Październikowej, z mądrego kierownictwa sprawowanego przez Partię Komunistyczną, z nauki Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina, z gotowości ludzi radzieckich do twórczej pracy w imię dalszego rozkwitu socjalistycznej ojczyzny i dla zbudowania społeczeństwa komunistycznego w naszym kraju.

Niech żyje bohaterki narodu radzieckiego i jego waleczne siły zbrojne!

Niech żyje Rząd Radziecki!

Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego — źródło natchnienia i organizator naszych zwycięstw!

Świątelnia w Jarogniewicach zapelniona sie ludzmi. Przewodniczacy gromadzkiego komitetu Frontu Narodowego — Waligóra stara sie jednak kazdemu zapewnić miejsce siedzące.



Zebranie w Jarogniewicach

Zofia Andrzejewska

niewickich, skierowany do przyszłej gromadzkiej rady narodowej w Gluchowie.

Nastąpił teraz wybór kandydatów.

Przedyskutowano już kandydatury Franciszka Porady, księgowego spółdzielni, aktywnego członka ZSL-u i Franciszka Kaźmierczaka, drugiego członka spółdzielni, kiedy z kolei zabrał głos Waligóra.

— Chcemy, żeby w radzie gromadzkiej zasiadali też nasi sąsiedzi — chłopci gospodarujący indywidualnie, dlatego proponuję kandydaturę dobrego gospodarza Jana Ratajczaka.

Wśród indywidualnych, którzy siedzieli razem w końcu świetlicy, zaczęto szeptać. Wtedy właśnie wstał Ratajczak i zupełnie nieoczekiwanie twierdził, złym głosem powiedział tylko dwa słowa:

— Nie przyjmuję.

Na sali zrobiła się taka cisza jak na początku zebrania. Przewodniczący też zaniemówił. W głowie zaczęło mu się kłębić od myśli.

— Wytłumacz nam, Ratajczak, dlaczego nie przyjmujesz — zapytał Wojtkowiak.

Ratajczak speszzył się trochę. Czuli, że większość sali jest mu w tej chwili nieprzychylna. Zaczął mówić, ale tak jakoś niepewnie.

— Starszy jestem, choruję. To za wiele obowiązków. Zresztą ja tam najlepszy nie jestem. Macie lepszych. W zeszłym roku dostałem karę za nieodstawienie zboża, więc radnym być nie mogę i nie chcę.

To „nie chcę” powiedział znowu ze złością i usiadł.

— Jak się Ratajczak obraził na nas, nie będziemy go przyrzucać — powiedział Wojtkowiak. Proponujcie dalsze kandydatury.

Dalej już zebranie toczyło się wartko. Wybrano jeszcze Zygmunta Hierota — chłopca indywidualnego, dotychczasowego sekretarza Prezydium.

800 osób dziennie kupuje książki w jednej z księgarni

Przeciętnie około 800 osób dziennie nabywa różne wydawnictwa w księgarni „Domu Książki” nr 9 w Poznaniu. Tak liczny napływ kupujących do tej księgarni jest w dużej mierze rezultatem sprawnej obsługi.

Placówka ta jest jedną z 6 księgarni w Poznaniu, które wprowadziły sprzedaż ratalną książek. W ciągu miesiąca sprzedają one łącznie na raty blisko 3 tys. wartościowych dzieł. Sprzedaż ratalną książek mają również podjąć w najbliższym czasie księgarnie innych miast Wielkopolski.

Zespół pracowników księgarni nr 9 zapoczątkował też ostatnio jeszcze jedną formę sprzedaży — kompletowanie i dostarczanie nabywcom zamówionych książek. Nabywca składa zamówienie, w którym podaje jakie książki chciałby kupić, zaś księgarnia dba o to, by zostały one skompletowane i dostarczone kupującemu.

GRN, Szczepana Pietruszewskiego — sekretarza podstawowej organizacji partyjnej i Jana Sforackiego — przodującego spółdzielcę.

Ratajczak cały czas siedział nadąsany, szepcząc raz po raz z indywidualnymi. Natomiast po skończonym zebraniu wyszedł, a za nim jego sąsiedzi. W świetlicy zostali sami spółdzielcy.

— Wiecie co — odezwał się Pietruszewski — Wydaje mi się, że na naszym zebraniu, mimo że niby udany, czegoś brakowało. I, co gorzej, mocno mi się wydaje, że nie jest tu winne zebranie, lecz my.

— Jakim sposobem — odezwali się głosy.

— A takim, że za mała jest nasza współpraca z indywidualnymi. Przecież my im właściwie wcale nie pomagamy, nie zblizamy się do nich. To, że nasza spółdzielnia rośnie i rozwija się, przemówi do nich dopiero wówczas, kiedy nasz stosunek będzie do nich serdeczny. I to nie pojedynczego spółdzielcy, lecz całej spółdzielni. Sam nie zastanawiałem się do dziś nad tym. Pokazało mi to dzisiejsze zebranie. Taki Ratajczak. Przecież to dobry gospodarz, ale nie rozumie wielu spraw. Przecież to nie wróg. Zbłądzałem po prostu. Trochę przez trudności, z którymi prawdopodobnie nie może się sam uporać. Chłop jest chorowity, gospodarstwo ma duże, pracy wiele i tak to wygląda. Wiele nauczyło mnie dzisiejsze zebranie i myślę, że nas wszystkich.

Późno w noc rozeszli się ostatni uczestnicy zebrania w Jarogniewicach. Na niebie migotały gwiazdy. W sercach ludzkich rozpalają się iskry nowych myśli i postanowień.

Nasz znajomy Zdalski

„...Ja się polityką nie zajmuję. Nie to — żeby być przeciwny. Myślę tylko, że to wszystko może odbyć się bez mnie. Wybory też. W końcu chyba będę głosował. Ale ja się tym nie interesuję, ja stoję z daleka od tego.”

Czy znacie obywatela Zdalskiego? Odpowiedź: znamy go, bywa w naszym zakładzie pracy, bywa także na spotkaniach towarzyskich. Pomówmy więc o tym wspólnym znajomym, a przy okazji wspomnijmy i innego naszego starego przyjaciela, Robinsona Crusoe.

Gdy bohater powieści Defoe wylądował na wyspie w zatoce Orinoko, przestał się troszczyć o otaczające go społeczeństwo i jego sprawy. Wynikało to po prostu z warunków życia na bezludziu. Dodajmy jednak, że spotkawszy milego Piętaszka, z miejsca postarał się o ułożenie z nim współżycia i to w sposób najbardziej odpowiedni, jakim jest doświadczeniem socjalnym wyniesionym z rodzinnego Albionu.

Człowiek na bezludnej wyspie, to sytuacja bardzo wyjątkowa, niemal że wyjątkowa fikcja literacka. W każdym razie nasz obywatel Zdalski nie znajduje się w takim położeniu. Żyje w bardzo licznych, ruchliwych i przechodzących niezwykle burzliwy okres rozwoju społeczeństwie. Czyż więc istotnie tak się potrafi z tego społeczeństwa wyizolować, że nie zajmuje go to, co się wokół niego dzieje? Czyż istotnie „wnosi się” ponad sprawy dotyczące bądź co bądź jego egzystencji? Ja osobiście w to nie wierzę.

Gdy w pamiętnym wrześniu bomby hitlerowskie waliły z taką samą siłą w domy tych, co z daleka trzymali się od polityki, jak w domy tych, którzy przez 20 lat stawali na głowie, by dowieść, że cnota obywatelska jest jak najskromniejsze wnikanie w sprawy państwowe, gospodarcze, społeczne, Zdalski wściekle kłął, rozpaczliwie rozglądał się za możliwością walki, za bronią. Czyżby ta lekcja nie przekonała go, że polityka przedzi, czy później każdemu przypomina o sobie i to nie zawsze w uprzejmy sposób.

Zdalski często wprawdzie powiada, że skoro już jest władza ludowa, to niechaj troszczyć się o wszystko i — jak on to mawia — o wielką politykę, i o lud, a więc i o niego. Ale czyżby nie dostrzegał, że władza ludowa — to znaczy przede wszystkim taka władza, w której uczestniczą najszersze masy pracujących? A przecież rady narodowe, do których wybierają będziemy radnych, to organa tej władzy, poprzez które właśnie wielkim rzeszom obywateli umożliwili się udział w kierownictwie sprawami państwowymi.

Gdy rady będą dobrze gospodarzyły na swoim terenie, odbije się to korzystnie i na

całym kraju, a gdy z kolei w kraju wykonane zostaną plany ogólnonarodowe — wzrosną możliwości zaspokojenia potrzeb materialnych i kulturalnych terenu.

Tu mi ktoś może przerwie: Zdalski chyba rozumie te powiązania, w zasadzie aprobuję, tylko zwyczajnie sady, że nie na jego rozum, siły, nie na jego czas brać się do zadań wykraczających poza ramy normalnych zajęć. Zastanówmy się jednak, czy nie byłoby to zbyt skromnością u naszego znajomego. I to nie tylko dlatego, że tyśiące innych ludzi w podobnych warunkach jak on zajmują się bardzo aktywnie sprawami państwowymi, ale przede wszystkim — ponieważ wbrew swym zapewnieniom, Zdalski zajmuje się polityką. Niekonsekwentnie, niezupełnie świadomie — ale jednak to czyni.

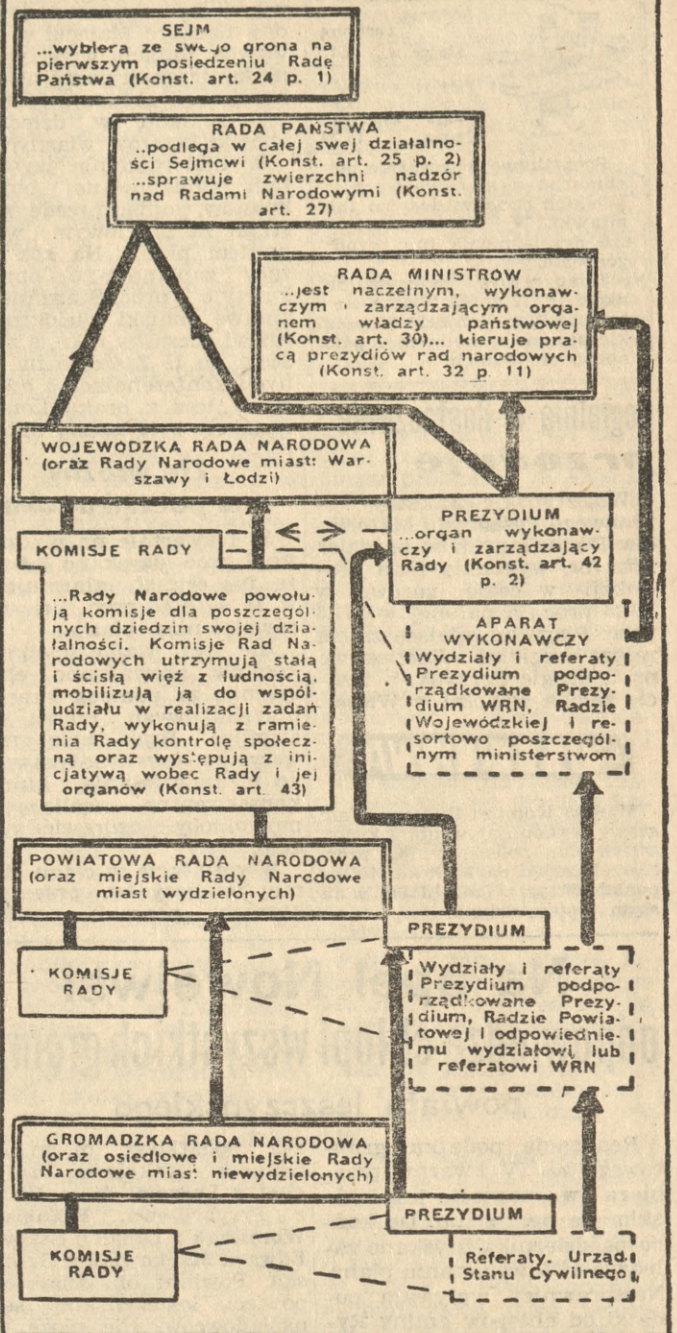
Czyż nie Zdalski stwierdził, że sieć handlowa w zamieszkałej przez niego dzielnicy jest źle ustawiona? Co więcej, rzucił kilka uwag, które mogłyby okazać się przydatne dla właściwego jej rozplanowania. Czyż to nie Zdalski narzekał, że zbyt mały jest wybór towarów w sklepach? Potem zgodził się z opinią, że luki w pewnym stopniu mogłyby wyrównać lepiej rozwinięty przemysł terenowy. Zdalski też w ubiegłym niedziele chwalił świetlicę w szkole, do której chodzą jego synowie, za to, że teraz lepiej jest zorganizowana niż w roku ubiegłym, że wychowawcy i inteligentnie prowadzi pracę z dziećmi. W tym wypadku zgłosił tylko jedno zastrzeżenie... że za mało dba się o personel nauczycielski. A któż ma troszczyć się np. o dom młodego nauczyciela, o to, by komórki finansowe wydziału oświaty właściwie gospodarowały funduszem premiovym itd.? Przy okazji zdradzimy obywatelowi Zdalskiemu tajemnicę, że komisje oświatowe rad narodowych często gestu nie mogą dobrze wywiązać się ze swych obowiązków, bo są zbyt szczupłe, bo nie wspiera ich dostatecznie liczny aktyw społeczny.

Nasz znajomy niejednokrotnie zabiera również głos w sprawach budownictwa mieszkaniowego, komunikacji itp. Nie wiadomo tylko dlaczego uważa, że nie chce podpowiedzieć właściwej radzie narodowej. Wyznam szczerze, że biorę mu to za złe. Nie będę roztrząsał, czy postawa jego wynika z braku wiary w swoje siły, czy z zwykłego wygodnictwa. Faktem jednak jest, że to co się dzieje wokół Zdalskiego, dotyczy go bezpośrednio, że ma możliwość wpływania na sprawy polityczne, ale uchyla się od tego. Ma on wiele do powiedzenia, a jednak się upiera, by zmiany na lepsze, na których przecież jemu samemu zależy, dokonywały się właśnie bez niego.

Myślę, że warto podyskutować ze Zdalskim.

F. B.

STRUKTURA RAD NARODOWYCH



SRODA	
Andrzejka	Ludomira
Stońce w.: 6,47	z.: 15,52
Księżyc w.: 15,35	z.: 7,00
Faza Księżyc	Pełnia
15,29	

Początkowo przeważnie pochmurno z możliwością niewielkich opadów deszczu lub mżawki. W ciągu dnia większe przejaśnienia lub rozproszenie.

Temperatura maksymalna około +11 st. C. Wiatry słabe, chwilami umiarkowane z kierunków zachodnich i północno-zachodnich.

Cegielnia w Rostaszewie przoduje

Wolsztyńskie Zakłady Tęrenowego Przemysłu Materiałów Budowlanych w październiku br. wykonały plan produkcji w cegle surowej w 107,3 proc., a palonej w 101,8 proc. Pierwsze miejsce zajęła załoga cegielni Rostaszewo nr 1, drugie Perzyny, a trzecie załoga cegielni w Wiosce.

ZOSTROWA

Miejski Komitet Budowy Warszawy wykonując w ub. 3 kwartałach plan zbiórki w 78,9 proc. i przekazując na budowę stolicy ponad 280 tys. zł zajął III m. w naszym województwie.

Na apel Nowejwsi odpowiedzą chłopci wszystkich gromad powiatu leszczyńskiego

Realizacja podatku gruntowego za IV kwartał przebiega w powiecie leszczyńskim na ogół słabo. Do końca października uzyskano za ledwie 66% wykonania planu. Najsprawniej wpływają podatki od chłopów gminy Rydzyna i Brenno, opornie w gminach Lipno, Święciechowa i Osieczna.

Wielu chłopów wypełniło już całkowicie roczny obowiązek.

Specjalne brygady uprawowe w POM i PGR

W kilkunastu Państwowych Ośrodkach Maszynowych zorganizowano ostatnio specjalne brygady uprawy łąk. Brygady takie utworzono m. in. w Czarnkowie, Chodzieży, Trzciance i Wolsztynie.

Celem szybkiego i sprawnego wykonania zadań brygady zostały wyposażone w specjalny sprzęt jak plugi łakowe, traktory na gasienicach, walce itp. Wiele sprzętu przygotowały sami pracownicy POM chcąc jak najszybciej zrealizować umowy zawarte ze spółdzielni. Brygady obsługują spółdzielnie produkcyjne posiadające duże obszary łąk. Do tej pory prace uprawowe wykonano na obszarze 4 tysięcy hektarów.

W Państwowych Gospodarstwach Rolnych woj. poznańskiego orki przedzimowe są znacznie opóźnione. Na przykład w zespołach: Bytyn i Pomarzanowice niektóre gospodarstwa nie rozpoczęły jeszcze wcale orki przedzimowych. Przodują w wykonaniu planu orki przedzimowych zespoły: Oleśnica, Gola, Stawiany, Budzyn, Peryki i Działyn. Sprawnym przebieg orki w tych zespołach jest przede wszystkim wynikiem zorganizowania specjalnych brygad traktorowych. Traktorzyści bowiem rozwieźli między sobą współpracownictwo, dzięki czemu w zespole Oleśnica nadrobiono opóźnienia i wykonano już orki w 75 proc. planowanego obszaru.

Uchwała słuszną — lecz co dalej?

Cyfry, jakie przedstawiła ktywowi polityczno-gospodarcemu załogi ZNTK w Ostrowie Wlkp. dyrektor zakładu Leonard Małeckie w pierwszych dniach września br. na konferencji partyjno-ekonomicznej, obrazują sytuację tego zakładu w dziedzinie obniżki kosztów własnych.

W 1953 roku nie uzyskano tam zaplanowanej obniżki kosztów, goniąc przede wszystkim za ilościowym wykonaniem planu. Na rok bieżący zaplanowano obniżkę kosztów o 7 proc. Stawiano też sprawę obniżki wielokrotnie, już od początku roku, a zwłaszcza po II Zjeździe na różnych konferencjach i odprawach, lecz z braku kontroli rezultaty były raczej nikłe.

Złe wróżby na początku roku

W I kwartale na planowane 7 proc. uzyskano 3,4 (było już sygnał alarmujący), w II — 5,22 proc., a więc również niżej planu.

Ale też walkę o obniżkę kosztów prowadzono chaotycznie, za pomocą zupełnie przypadkowych nierzaz pociąganych. Brak było nade wszystko usystematyzowanego planu działania, którego konsekwentne realizowanie pozwoliłoby uzdrowić sytuację.

W rezultacie w ciągu siedmiu miesięcy br. przy niektórych pracach przekro-

czono koszty o 9,5 procent. W tym samym czasie w Wydziale Naprawy Wagonów sytuacja przedstawiała się po myślniej. Koszty naprawy głównej obniżono o 2 proc., naprawy średniej o 14 proc., a koszty rewizji wagonów towarowych o 15,7 proc. W sumie Wydział Naprawy nie tylko wykonał planowaną obniżkę, lecz wygospodarował dodatkowo 1 132 000 zł i to przede wszystkim na skutek bardzo oszczędnej gospodarki materiałami.

Poprawił tę sytuację 2-miesięczny okres przygotowań do konferencji, w którym wprowadzono do produkcji wiele pomysłów racjonalizatorskich, ulepsząc metody pracy. Pozwoliło to obniżyć koszty wytwarzania licznych podstawowych artykułów. Po ośmiu miesiącach bieżącego roku obniżono w ZNTK koszty globalnie o 7,83 proc., a z wrześniem włącznie o 8,43 proc. Jest to obniżka większa niż zakładana plan. Dowodzi dużego wysiłku całej załogi, wielkiej troski robotników o powierzone im mienie i materiały.

Znaleziono środki poprawy

Na konferencji partyjno-ekonomicznej podjęto uchwałę, która miała stanowić dla dawna oczekiwaną plan działania. Uchwała składa się z kilkudziesięciu punktów, za wykonanie których w wyznaczonych terminach obarczono odpowiedzialnością poszczególnych ludzi lub całe zespoły pracowników.

Istotnie uchwała porusza najbardziej węzłowe dla ZNTK zagadnienia, wskazuje sposoby i środki ulepszenia pracy, wyznacza terminy wykonania itp. Jest więc tym, co zakładom było konieczne potrzebne. Ale co z realizacją uchwały?

Byliśmy w Ostrowie w półtora miesiąca po konferencji. Zainteresowało więc nas przede wszystkim to, w jakim stopniu uchwała podjęta na konferencji została wykonana, były tam bowiem punkty

Chłopi z gminy Rydzyna zatroszczyli się o łąki

Dzięki uchwałom II Zjazdu partii, wskazującym na możliwość rozwoju hodowli przez zabezpieczenie bazy paszowej, chłopci wielu powiatów zabierają się coraz energiczniej do zagospodarowania łąk i pastwisk. W powiecie leszczyńskim było do niedawna poważnie zaniedbana. Zalane wodą, podmokłe i niepielegnowane od wielu lat łąki dawały niewielkie ilości małowartościowego siana.

Przy pomocy specjalistów chłopci zabierają się obecnie do naprawiania błędów. Na obszarze gminy Rydzyna, w ramach czynu społecznego, chłopci oczyścili 8 400 metrów rowów odpływowych i zamierzają dokonać na wiosnę nawożenia swoich łąk, co musi przynieść w rezultacie podniesienie ilości i poprawienie jakości zbieranego siana.

Na podobny czyn czekają łąki na terenie gminy Lipno, która posiada ich sporo, zaniedbanych i zabagnionych. (R)

których realizację przewidziano na koniec września. Tym samym więc 15 października powinny być już wykonane.

Niestety odpowiedzialni za kontrolę uchwały I i II sekretarz organizacji partyjnej nie potrafili odpowiedzieć na pytanie: — jakie punkty uchwały już zrealizowano? Nie potrafił tego również sekretarz rady zakładowej. Jedynie dyrektor mógł udzielić pewnych, fragmentarycznych zrzęsta wyjaśnień.

Tak więc ostatni punkt uchwały stwierdzający wyrażenie, że „zobowiązując się I sekretarza komitetu zakładowego, przewodniczącego rady zakładowej i dyrektora do zorganizowania bieżącej kontroli wykonania postanowień uchwały, składania miesięcznych sprawozdań załozdzie i władzom zwierzchnim” — nie jest wykonywany. Między od konferencji półtora miesiąca. W tym okresie sprawa realizacji uchwały konferencji partyjno-ekonomicznej ani razu nie była przedmiotem obrad egzekutywy partyjnej.

Uchwała to nie „samograj”

To już jest bardzo niedobrze. Uchwała sama działać nie będzie choćby była najbardziej słuszną. Muszą ją wykonać ludzie, których pracę trzeba kontrolować. Brak kontroli sprzyja samospokojeniu, prowadzi do ucieczki przed trudnościami, w ostatecznym rezultacie demobilizuje, a nierzadko demoralizuje załogę.

Oczywiście realizacja uchwały nie jest sprawą łatwą ani małą. Trzeba tu nie tylko kontrolować jak pracuje załoga, ale pomagać jej w przezwyciężaniu trudności, aby do końca doprowadzić słuszną sprawę. W toku wykonania uchwały poznaje się też kadry, przez co można lepiej je rozmieścić i wykorzystać.

Konferencja partyjno-ekonomiczna w Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego w Ostrowie Wlkp. nie dała więc przełomu, jakiego po niej oczekiwano. Smutny zwyczaj braku kontroli wykonania uchwały dalej tam pokutuje. I nic nie pomoże legitymowanie się sukcesami odniesionymi zrywem ostatnich miesięcy. Nie będą one trwałe, jeśli nie oprą się o stałą pracę kierownictwa partyjnego, związkowego i administracyjnego z dołowymi ogniwami, o pracę popartą systematyczną kontrolą wykonania podejmowanych postanowień.

M. S.

Wykonali plan roczny

Realizując podjęte zobowiązanie dla uczczenia X-lecia Polski Ludowej — załoga Przedsiębiorstwa Skupu Owoców i Warzyw w Kościeńcu melduje, że w dniu 3 listopada 1954 r. wykonała roczny plan skupu: warzyw w 102 proc.; owoców w 338 proc.; ziemniaków w 123 proc.; miodu pszczelego w 186 proc.; wosku pszczelego w 112 proc. oraz roczny plan obrotu towarowego w 132 proc.

Teatry

OPERA — godz. 19 „Cyganeria”

TEATR POLSKI — g. 15.30 „Słuby panienskie” (przedstaw. zamknięte)

TEATR NOWY — g. 19 „Imieniny pana dyrektora”

KOMEDIA MUZYCZNA — g. 19.30 „Pieśń miłosna Schuberta”

PAŃSTW. TEATR LALKI I AKTORA — g. 10 „Przygody Misia z cyrku” (przedstawienie zamknięte)

PAŃSTW. TEATR Z GNIEZNA: Rogoźno Wlkp. — „Słuby panienskie”

TEATR OBJAZDOWY — nieczynny

Kina

BALTYK — g. 13.30, 15.30, 18 i 20.30 „Pod gwiazdą frygijską” (polski — od lat 14)

Wyniki loterii filmowej w przodującym kinie Wielkopolski

Nie lada atrakcję przeżyli w ub. środę mieszkańcy Nekli w pow. wrzesińskim. W Wielkim Kinie nr 52 odbył się koncert, połączony z rozstawianiem wielkiej loterii filmowej, zorganizowanej przez Okręgowy Zarząd Kin i redakcję „Głosu Wielkopolskiego”. O tym, że uroczystość ta odbyła się właśnie w Nekli zdecydował wielki sukces osiągnięty przez załogę miejscowego kina w VII Festiwalu Filmów Radzieckich. Kino w Nekli zajęło bowiem I miejsce, wykonując plan festiwalowy: frekwencyjny w 238,6 proc., finansowy — w 238 proc. i plan seansowy w 200 proc. Osiągnięcia są w poważnej mierze zasługą ofiarnej pracy kierownika kina ob. Kazimierza Nowaka oraz kina — mechanika Adama Kujawy, którzy dzięki należytym zorganizowaniu pracy i wyjazdom do sąsiednich wsi przyczynili się do rozpowszechnienia postępowej kinematografii radzieckiej.

W wypełnionej do ostatniego miejsca sali kinowej odbyły się w pierwszej części imprezy występy artystów „Artosu”: Geislera, Zawadzkiej i Mielcarka oraz muzyka Czyżykowskiego i zespołu orkiestralnego Gwizdały, a także z dziecięcego zespołu tanecznego szkoły podstawowej w Nekli.

W wyniku losowania biletów wstępu do wszystkich kin wiejskich i miejskich w skontośmowych nagrody padły na następujące numery biletów: (w nawiasie podajemy miejscowość, w której bilet został wykupiony):

rower — 132533 (Targowa Górka).

kartyony mydło toaletowe: 167804 (Kotlin), 368849 (Bucz), 734581 (Nowe Miasto), 589766 (Sieraków), 386807 (Rokietnica), 117191 (Racot).

Wiadra cynkowe: 77658 (Mur. Goślina), 357781 (Sompolno), 617042 (Tomice), 89641 (Kołaczkowo), 8484 (Biała), 605279 (Świnice), 87515 (Kruszewo), 153240 (Rychtal), 142406 (Zabikowo), 7894 (Kwicz), 13923 (Staw), 993313, 995295 (w miejscowościach obsługiwanych przez kino ruchome nr 4), 898997 (Kórnik), 471806 (Krzemieniewo), 52341 (Zacharyn), 49766 (Lubasz), 179172 (Krzyżanów), 606822 (Ołobok), 118452 (K. R. nr 8); ubranie robocze: 12733 (K. R. nr 2).

menażki: 497207 (Wilczyn), 588593 (Gołańcz), 178859 (K. R. nr 3), 34701 (Gębice), 969522 (K. R. nr 15), 618923 (K. R. nr 10), 470632 (Połajewo), 436607 (Pudliszki), 365878 (Kromolice), 146380 (Parkowo), 600223 (K. R. nr 5); garnki emaliowane: 181172 (Budzyn), 694096 (Tulce), 466537 (Zaniemyśl), 22847 (K. R. nr 11), 127873 (Kostrzyn), 147209 (Strzałkowo), 42544 (K. R. nr 14), 73522 (Jędrzejewo), 768467 (Witaszyce); żelazko elektryczne: 96129 (Opatówek);

„Potop” — H. Sienkiewicza: 22102 (K. R. nr 11), 193648 (Kawnice), 102680 (Skulsk), 12138 (K. R. nr 2), 619768 (K. R. nr 10); miski: 46513 (Pamiątkowo), 979979 (K. R. nr 1), 727617 (Damasławek), 128925 i 620313 (Nekla), 942599 (K. R. nr 5), 196506 (Władysławów), 123318 (Objezierze), 164437 (Otorowo), 45523 (Wijewo), 172939 (Skalmierzycze), 613 356 (Kuznica Zeliczowska), 31940 (Wrząca Wielka), 647460 (Izbica Kujawska), 458956 (Liskow), 406623 (Łekno), 119443 (Grzegorzewo), 83945 (Doruchów); flakony wody kolońskiej: 131287 (Będlewo), 444218 (Brudzewo), 377497 (Włoszakowice), 635330 (K. R. nr 15), 57871 (Jabłonna), 390044 (Kramsk);

fartuchy: 423406 (Chrzypsko Wielkie), 901076 (Bojanowo), 66433 (Puszczkowo), 17862 (Rosko), 601421 (Siedliszko).

karnet do kina: 142461 (Zabikowo);

skarpetki nylonowe: 40010 (K. R. nr 14), 626058 (Orzechowo), 181325 (Budzyn), 18696 (Siedlec), 122739 (Gozdziez), 960834 (K. R. nr 9), 186235 (Opaków), 959554 (K. R. nr 9);

peleryna przeciwdeszczowa: 374371 (Kozminek);

chusty na głowę: 456256 (Krzyszów), 54728 (Obra), 417837 (Cienin Zaborny), 642111 (K. R. nr 7), 351000 (Parzęczewo);

tornistry skórzane: 415658 (Pakosław), 679689 (Ślesin), 66439 (Moraczewo), 982 104 (K. R. nr 1), 611137 (Babak);

dzbanki emaliowane: 6834 (Niewiesz), 174506 (Umiń), 456570 (Iwanowice), 639764 (K. R. nr 7), 193778 (Kawnice);

4 m kretona: 606969 (K. R. nr 3);

buty gumowe: 113069 (Rychnów);

piasek gumowy 117543 (Bralin).

Nagrodę ufundowaną przez „Orbis” — bezpłatny przelot samolotem z Poznania do Warszawy i z powrotem zdobył posiadacz biletu wstępu nr 118608 sprzedanego przez kino ruchome nr 8.

Posiadacz wyżej wymienionych biletów zobowiązani są przesiadkę je wraz z dokładnym adresem do Okręgowego Zarządu Kin w Poznaniu, ul. Chelmońskiego 21, który prześle wylosowane nagrody.

R. nr 5), 196506 (Władysławów), 123318 (Objezierze), 164437 (Otorowo), 45523 (Wijewo), 172939 (Skalmierzycze), 613 356 (Kuznica Zeliczowska), 31940 (Wrząca Wielka), 647460 (Izbica Kujawska), 458956 (Liskow), 406623 (Łekno), 119443 (Grzegorzewo), 83945 (Doruchów); flakony wody kolońskiej: 131287 (Będlewo), 444218 (Brudzewo), 377497 (Włoszakowice), 635330 (K. R. nr 15), 57871 (Jabłonna), 390044 (Kramsk);

fartuchy: 423406 (Chrzypsko Wielkie), 901076 (Bojanowo), 66433 (Puszczkowo), 17862 (Rosko), 601421 (Siedliszko).

karnet do kina: 142461 (Zabikowo);

skarpetki nylonowe: 40010 (K. R. nr 14), 626058 (Orzechowo), 181325 (Budzyn), 18696 (Siedlec), 122739 (Gozdziez), 960834 (K. R. nr 9), 186235 (Opaków), 959554 (K. R. nr 9);

peleryna przeciwdeszczowa: 374371 (Kozminek);

chusty na głowę: 456256 (Krzyszów), 54728 (Obra), 417837 (Cienin Zaborny), 642111 (K. R. nr 7), 351000 (Parzęczewo);

tornistry skórzane: 415658 (Pakosław), 679689 (Ślesin), 66439 (Moraczewo), 982 104 (K. R. nr 1), 611137 (Babak);

dzbanki emaliowane: 6834 (Niewiesz), 174506 (Umiń), 456570 (Iwanowice), 639764 (K. R. nr 7), 193778 (Kawnice);

4 m kretona: 606969 (K. R. nr 3);

buty gumowe: 113069 (Rychnów);

piasek gumowy 117543 (Bralin).

Nagrodę ufundowaną przez „Orbis” — bezpłatny przelot samolotem z Poznania do Warszawy i z powrotem zdobył posiadacz biletu wstępu nr 118608 sprzedanego przez kino ruchome nr 8.

Posiadacz wyżej wymienionych biletów zobowiązani są przesiadkę je wraz z dokładnym adresem do Okręgowego Zarządu Kin w Poznaniu, ul. Chelmońskiego 21, który prześle wylosowane nagrody.

Spacerkiem po Rawiczu

Kokrocznie w Rawiczu dokonuje się naprawy nawierzchni jezdni i chodników, doprowadzając ulice do należytego stanu. W tym roku przebrukowano już ulice: Strzelecką, Kilińskiego, Ratuszową, a obecnie kończy się brukowanie ulicy Staszica.

Większość mieszkańców docenia wysiłki Przewidy MRN, ale są i tacy, którzy obojętni na wygląd miasta niszczą bruki uliczne przy każdej okazji. Bardzo wiele zniszczeń chodników powstaje m. in. przy różnego rodzaju wózków węgla, drzewa, ziemniaków czy mebli.

Te „kawalerskie” jazdy należy ukarać.

Sklepy z nabiałem najłatwiej rozpoznają po... kabałach zmylek wylewanych przez ekspedientki, zamiast do kanalizacji — uprost na ulicę, przed sklepem. Dla ekspedientek to niewątpliwa wygoda — dla miasta — wstyd.

neczna, 22.40 — współczesna polska muzyka kameralna, 23.10 — Bach: „Wariacje Goldbergowskie”.

Audycje inne:

5.10 — dla wsi, 6.28 (P) — co dzień przynosi, 6.35 — kalendarz radiowy, 7.45 — szkolna, 12.45 i 13 (P) — dla wsi, 13.30 — dla kolekcji młodych geografów, 14.10 — szkolna, 15 — korespondencja z zagranicy, 16.30 (P) — felieton pt. „Teatr — rzecz codzienna”, 16.50 (P) — przedchadka po mieście, 17 — dla dzieci, 17.55 (P) — kronika kulturalna, 19 — muzyka i aktualność, 19.25 — „Dziecko wojny”, 20.30 — aktualna, 20.45 — „Pan i niewolnik” — bajka, 22.20 — dwa opowiadania Renaty Viganova.

Sport: 21.45 — wiadomości.

NASI KORESPONDENCI

Chcemy małych bułek

Mieszkańcy Chodzieży skarżą się, że piekarnie wypiekają tylko bułki duże, a ludzie domagają się małych. Wprawdzie wygodnie piec duże bułki, gdyż przyspiesza to wykonanie planów, ale... Ale pieczywo jest dla konsumenta i ma on prawo wyboru asortymentu.

Dyrekcja PSS powinna zwrócić uwagę podległym placówkom aby wypiekały obok dużych także małe bułki.

J. Kozak

Po krążki — trzeba jeździć 49 km

Można przejechać pow. wrzesiński wzdłuż i wszerz, a nie znajdzie się w żadnym sklepie krążków do przyrządzenia. Toteż ludność ma niemały kłopot, gdyż zmuszona jest jeździć po krążki aż do Poznania.

Czy PZGS oraz MHD Września nie wiedzą o tym braku?

Mieszkańcy proszą o zaopatrzenie sklepów w potrzebny towar.

J. Stępiń

Referat M. Z. Saburowa (Skrót)

niecia, umiejętnie pokonywać wszelkie trudności. Nasza siła na tym właśnie polega, że nie boimy się ujawniania i krytykowania swoich niedociągłości. Uczciwie przyznajemy się do swych niedociągłości i usunięcie ich w porę przyczyni się jeszcze bardziej do umocnienia naszego ustroju radzieckiego.

Zadania dalszego rozwoju ekonomicznego i politycznego wymagają wzmocnienia dyscypliny pracy, jak najszybszego kontroli nad miarą pracy i miarą spożycia, nieugiętego przestrzegania zasady podziału według pracy oraz zwiększenia materialnego zainteresowania pracowników w podnoszeniu wydajności pracy i rozwijaniu gospodarki społecznej. Rzeczą szczególnie doniosłą dla społeczeństwa socja-

listycznego jest zarazem właściwy podział zasobów siły roboczej w ten sposób, by skoncentrować je głównie w sferze produkcji, tj. w zakładach przemysłowych, kolchozach, ośrodkach maszynowo-traktorskich i sowchozach. W chwili obecnej, gdy naród radziecki wykonuje zadania związane z nieustannym podnoszeniem poziomu masowego spożycia, ogromne znaczenie ma sprawa zwiększenia udziału pracy w sferze produkcji materialnej i zmniejszenia zatrudnienia w sferze nieprodukcyjnej. W tym właśnie celu dąży do zredukowania aparatu państwowego i uproszczenia jego struktury.

cji Chińskiej Republiki Ludowej, która proklamowała zasady budowy socjalizmu w Chinach.

Wbrew oporowi reakcji międzynarodowej, a przede wszystkim agresywnych kół Stanów Zjednoczonych, Chińska Republika Ludowa wkroczyła zdecydowanie na arenę międzynarodową jako prawdziwie wielkie mocarstwo i potężny czynnik pokoju.

Więzy nierozdzielnej przyjaźni i braterskiej współpracy łączy wszystkie kraje demokracji ludowej i Związek Radziecki. Budownictwo socjalistyczne w ZSRR jest źródłem niezmiennie bogatego doświadczenia dla wszystkich narodów, które dziś wkroczyły już na drogę otwartą przez Wiąz Socjalistyczną Rewolucję Październikową.

Potężny obóz demokracji i socjalizmu, jednoczący pod swymi sztandarami 900 milionów ludzi, jego konsekwentna i nieustępliwa walka o pokój cieszą się gorącą sympatią i aktywnym poparciem coraz szerszych kół społecznych krajów kapitalistycznych. W tym znajduje bezpośredni wyraz największy historyczny zwrot naszych czasów, gdy narody ujmują coraz mocniej w swe ręce sprawę pokoju.

Konsekwentna i zmierzająca do ściśle wytkniętego celu walka sił pokoju, którym przewodzi Związek Radziecki, doprowadziła ostatnio do pewnych pozytywnych wyników. Ugaszone zostało niebezpieczne ognisko wojny w Korei. W wyniku pomyslnego zakończenia konferencji genewskiej przetrwały stały działający wojenne w Indochinach, co umożliwiło ostateczne uregulowanie problemu indochińskiego z należytym uwzględnieniem słusznych interesów narodów indochińskich. Sukces konferencji genewskiej wykazał dobitnie, że ruch narodowo-wyzwoleńczy ludów Wschodu jest niepokonany; sukces ten dowodzi, że siły obozu pokoju wznoszą się, że skuteczne są metody rokowań dyplomatycznych w spornych kwestiach międzynarodowych. Ostatnio rozszerzyły się znacząco i rozszerzają się nadal stosunki gospodarcze i kulturalne Związku Radzieckiego z innymi krajami, co przyczynia się niewątpliwie do normalizacji całokształtu sytuacji międzynarodowej.

Ostatnio poprawiły się stosunki naszego kraju z Jugosławią. Usunięte zostały pewne przeszkody, które hamowały normalizację stosunków między ZSRR i Jugosławią, podjęte zostały kroki w kierunku wznowienia handlu oraz zorganizowania kontaktów w dziedzinie kultury i w innych sprawach. Rząd jugosłowiański wyraził gotowość współpracy w dziedzinie kultury i w innych sprawach. Rząd radziecki, to uważa on za pożyteczne, w interesie narodów obu krajów, wykorzystanie wszelkich możliwości w celu nawiązania normalnych i przyjaznych stosunków.

Rząd radziecki ze swej strony będzie również nadal przyczyniał się wszechstronnie do całkowitej normalizacji stosunków radziecko-jugosłowiańskich, do utrwalenia prastarej przyjaźni naszych narodów z bratnimi narodami Jugosławii, i ma nadzieję, że spotka się tu z całkowitym zrozumieniem i wzajemnością ze strony jugosłowiańskiej.

Znana teza rządu radzieckiego o możliwości i konieczności rozwiązywania spornych kwestii międzynarodowych w drodze porozumienia między stronami, które dążą do dalszego utrwalenia pokoju i zapewnienia swobodnego rozwoju narodów — znajduje coraz większe zrozumienie i poparcie najszerzych kół społeczeństwa różnych krajów.

Sukcesy w dziedzinie złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych powitane zostały przez narody całego świata z ogromnym zadowoleniem oraz natchnęły je jeszcze większą wiarą w swe siły i w to, że zdołają nie dopuścić do nowej wojny i obronić sprawę pokoju.

Naród radziecki jest przekonany, że możliwości dalszego złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych nie zostały jeszcze wyczerpane i że w tym kierunku poczyniono dopiero pierwsze kroki. Jednocześnie zdajemy sobie jasno sprawę, że na tej drodze stoją poważne przeszkody stwarzane przez agresywne kółka niektórych państw. Kółka te uciekają się do coraz to nowych manewrów, aby przeszkodzić dalszemu zmniejszeniu napięcia międzynarodowego, montują w dalszym ciągu ugrupowania militarne wymierzone przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej.

Możemy stwierdzić z zadowoleniem, że ta nowa propozycja Związku Radzieckiego powitana została przychylnie przez najszerze kół światowej opinii publicznej. Nie można jednak nie przyznać, że obecnie nie wystarczają same tylko deklaracje o doniosłości ostatecznej propozycji rządu radzieckiego. Potrzebna jest bardziej zdecydowana i czynna walka przeciwko próbom stworzenia nowego impasu w rozwiązywaniu tych zagadnień, sztucznego stwarzania przeszkód na drodze do porozumienia oraz nie dostrzegania tego, co zbliża stanowiska krajów podczas rokowań w tych doniosłych sprawach.

Nie można także mówić na serio o rozbrojeniu i jednocześnie otwieraniu na oścież drzwi przed siłami odwetu w Niemczech zachodnich, odbudowując militarny niemiecki. W pamięci narodów Europy żywe są jeszcze wspomnienia o dniach krwawego panowania hitlerowców.

W świetle faktów niedawnej przeszłości manewry zwoleńników wskrzeszenia militarystyki w Niemczech zachodnich budzić mogą jedynie oburzenie szerokiego kół społeczeństwa. W związku z tym nie można pominąć milczeniem uchwali w sprawie Niemiec, powziętych na separatystycznych konferencjach mocarstw zachodnich w Londynie i Paryżu.

Wbrew zobowiązaniom, że nie dopuści się do odrodzenia militarystyki niemieckiej, zobowiązaniom przyjętym wspólnie ze Związkiem Radzieckim — rządy USA, Anglii i Francji, ignorując wolę pokoju wyrażaną przez narody, uknuły separatystyczną znowę z militariem i odwetowcami zachodnio-niemieckimi w sprawie odbudowy Wehrmachtu (armii) w Niemczech zachodnich. Paryskie układy o remilitaryzacji Niemiec zachodnich przewidują na początek utworzenie półmilionowej armii zachodnio-niemieckiej. Już teraz jednak rząd niemiecki nie tań, że ma plany zorganizowania o wiele większej ilości korpusów i dywizji niż przewidują to układy paryskie.

Na uzbrojenie Niemiec zachodnich przedstawia się już ich przemysł, w tym przemysł wojenny Zagłębia Ruhry — tego samego zagłębia, które było arsenałem Niemiec hitlerowskich. W ten sposób uchwały londyńskie i paryskie prowadzą do przekształcenia Niemiec zachodnich w państwo militarystyczne. Nie wolno też pomijać okoliczności, że zgodnie z układami paryskimi armia zachodnio-niemiecka używa składowe posiadania w swym arsenale broni atomowej. Poza tym układy te zawierają wyraźną klauzulę, że w Niemczech zachodnich rozwinęte zostaną prace w dziedzinie badań atomowych.

Interesy pokoju w Europie, jak również interesy samego narodu niemieckiego wymagają niezwłocznego przywrócenia jednolitej Niemiec na zasadach pokojowych i demokratycznych oraz stworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie. Interesy te wymagają również, by zamiast organizowania zamkniętych ugrupowań militarnych z udziałem zremilitaryzowanych Niemiec zachodnich stworzono w Europie system bezpieczeństwa zbiorowego. Taki system bezpieczeństwa, stworzony wspólnym wysiłkiem wszystkich państw europejskich, odpowiada żywotnym interesom narodów, albowiem utrzymanie pokoju w Europie miałoby decydujące znaczenie dla sprawy zachowania powszechnego pokoju.

Ludzie radzieccy są niezłomnie przekonani, że próba życia wyrzucenia może takie tylko rozwiązanie tego czy innego problemu międzynarodowego, które w sposób trzeźwy uwzględnia zachodzące w świecie przemiany historyczne. Uważamy, że właśnie ta zasada, możliwa do przyjęcia i korzystna dla wszystkich krajów bez względu na ich system społeczny, powinna leż u podstaw rozwiązania nieuregulowanych problemów międzynarodowych, m. in. w Europie i Azji.

Towarzysze! Im więcej czasu dzieli nas od Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, tym pełniej i wszechstronnie ujawnia się jej gigantyczny, przeobrażający wpływ na dzieje całej ludzkości.

Pełna chwała 37-letnia historia państwa radzieckiego dowiodła z nieodpartą siłą niezmierną wyżyźni społeczeństwo nad kapitalizmem i stała się prawdziwym triumfem zwycięskiej nauki Marksa - Engelsa - Lenina - Stalina.

Nasza droga jest słuszną i nie ma w świecie siły, która mogłaby powstrzymać nasz zdecydowany marsz naprzód. Droga utorowana przez Wielką Październik idą wraz z nami bratni naród chiński i wielomilionowe masy ludowe krajów demokracji ludowej w Europie i w Azji. Z naszą wspólną sprawą walki o pokój, demokrację i socjalizm, gorąco solidaryzuje się cała postępowa ludzkość.

Naród radziecki ma prawo być dumny ze swej wielkiej misji dziejowej i ożywiony jest zdecydowaną wolą pokonania wszystkich przeszkód stojących na jego drodze, osiągnięcia coraz to nowych sukcesów w dziele budowy komunizmu.

Niech żyje zwycięski sztandar Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!

Niech żyje wielki naród radziecki — bojowa awangarda całej postępowej ludzkości!

Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego — wiodąca pewnie nasz kraj naprzód do komunizmu!

Niech żyje pokój między narodami!

Rewolucja Październikowa wyzwoliła narody Rosji spod ucisku

Założyciel państwa radzieckiego Włodzimierz Lenin podkreślał niejednokrotnie, że fundament siły i potęgi ustroju radzieckiego jest sojusz klasy robotniczej z chłopstwem pracującym. Lenin wskazywał, że nierozdzielny sojusz klasy robotniczej i chłopstwa jest najwyższą zasadą dyktatury proletariatu, niewyczerpanym źródłem wszystkich naszych sił w pomyślnym rozwiązywaniu zadań budownictwa komunistycznego. Podjęte przez rząd i partię kroki w celu dalszego rozwoju przemysłu i rolnictwa oraz podniesienia dobrobytu narodu przyczynia się do jeszcze dalszego zacieśnienia sojuszu klasy robotniczej z chłopstwem, do umocnienia potęgi gospodarczej i politycznej państwa radzieckiego.

Największą zdobyczą Socjalistycznej Rewolucji Październikowej jest utworzenie i umocnienie wielonarodowego państwa radzieckiego. Rewolucja Październikowa wyzwoliła liczne narody Rosji spod ucisku narodowego oraz stworzyła warunki dla gospodarczego, politycznego i kulturalnego rozwoju wszystkich narodów zamieszkujących naszą wielką ojczyznę. Konsekwentna realizacja przez partię i państwo radzieckie leninowsko-stalinowskiej polityki narodowościowej doprowadziła do gospodarczego i kulturalnego rozwoju wszystkich narodów naszego kraju, do ich zespolenia się w jedną bratnią rodzinę, co w sposób szczególnie wymowny zmanifestowały narody ZSRR, obchodząc w bieżącym roku wielką historyczną rocznicę — 300 rocznicę połączenia Ukrainy z Rosją. Było to wielkim świętem nie tylko narodu ukraińskiego i narodu rosyjskiego, lecz także wszystkich narodów Związku Radzieckiego, zespolonych w nierozdzielnej przyjaźni pod sztandarem międzynarodowego proletariatu.

Nasza sytuacja wewnętrzna jest mocniejsza niż kiedykolwiek. Cały naród radziecki ożywiony jest niezłomną wolą pracy w imię dalszego rozwoju swej socjalistycznej ojczyzny. Zespolenie narodu wokół partii i rządu, jego niewzruszona jedność moralno-polityczna są rekojmią pomyślnego marszu Związku Radzieckiego naprzód drogą budownictwa społeczeństwa komunistycznego.

Ogromny rozmach budownictwa gospodarczego i kulturalnego w naszym kraju, konsekwentne posunięcia Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego, zmierzające do nieustannego podnoszenia dobrobytu ludzi radzieckich — wszystko to świadczy wymownie o pokojowej polityce Związku Radzieckiego.

Z chwilą zwycięstwa Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej zrodziło się po raz pierwszy w dziejach ludzkości państwo, którego polityka wewnętrzna i zagraniczna oddana została całkowicie w służbę interesów mas ludowych, w służbę sprawy pokoju i bezpieczeństwa narodów. Podstawowe zasady tej polityki, sformułowane przez Wielkiego Lenina, oparte są na uznaniu możliwości pokojowego współistnienia systemu socjalistycznego i systemu kapitalistycznego przy obopólnym pragnieniu współpracy oraz gotowości wykonywania przyjętych zobowiązań, przestrzeganiu zasady równouprawnienia i nieingerowania w sprawy wewnętrzne innych państw.

Praktyka stosunków międzynarodowych w ubiegłych 37 latach dowiodła w sposób przekonujący, że między państwami o różnych ustrojach społecznych możliwa jest w zupełności współpraca gospodarcza, polityczna i kulturalna w ich wzajemnym interesie. Istnieje całkowita możliwość takiej współpracy również na przyszłość w imię utrwalenia powszechnego pokoju. Jeśli chodzi o Związek Radziecki, to nie można wątpić, że będzie on nadal rozwijał swą współpracę z innymi krajami na podstawie uznania wspomnianych zasad w stosunkach między

państwami. Zyskałaby na tym jedynie sprawa pokoju, gdyby takie wysiłki Związku Radzieckiego spotykały się z podobnymi wysiłkami ze strony innych państw.

Walka o pokój i bezpieczeństwo międzynarodowe była i pozostaje podstawą polityki zagranicznej Rządu Radzieckiego. Jesteśmy głęboko przekonani, że polityka ta odpowiada nie tylko interesom narodów Związku Radzieckiego i krajów obozu demokratycznego, lecz również interesom narodów wszystkich innych państw dużych i małych.

Byłoby jednak rzeczą niesłuszną oceniać dążenia Związku Radzieckiego do pokoju jako objaw słabości. Państwo radzieckie niejednokrotnie i w sposób bardzo przekonujący dowiodło, iż umie bronić swych interesów i bezpieczeństwa. Ludzie radzieccy potrafili w razie konieczności obronić się i zbrojnie wystąpić przeciwko każdemu agresorowi. Nie ma potrzeby przytaczać znanych powszechnie faktów, które niewątpliwie dobrze pamiętają nie tylko nasi przyjaciele, lecz również nasi nieprzyjaciele. W związku z tym wydaje się co najmniej dziwne próby pewnych polityków w Stanach Zjednoczonych, mające na celu prowadzenie rozmów ze Związkiem Radzieckim z tak zwanej „pozycji siły”. Język taki w stosunkach ze Związkiem Radzieckim nigdy nie przynosi sukcesu. Jest on tym bardziej niewłaściwy obecnie, gdy Związek Radziecki, jak to nawet przyznają jego wrogowie, jeszcze bardziej uwielokrotnił swe siły i gdy wraz ze Związkiem Radzieckim występuje w walce o pokój największe państwo azjatyckie — Chińska Republika Ludowa oraz wszystkie kraje demokracji ludowej, które zdecydowanie wkroczyły na drogę budownictwa socjalizmu i które kroczą ramię w ramię ze Związkiem Radzieckim w awangardzie sił pokoju i postępu.

Już dziesięć lat tą drogą kroczą z powodzeniem narody krajów Europy środkowej i wschodniej. Nie do poznania zmieniło się oblicze tych krajów w ciągu minionego dziesięciolecia. Zwycięstwo nowego ustroju otworzyło przed europejskimi krajami demokracji ludowej ogromne i nieznane dawniej możliwości rozwoju ekonomicznego i kulturalnego. Masy pracujące Polski, Czechosłowacji, Węgier, Bułgarii, Rumunii, Albanii po wkroczeniu na drogę budownictwa socjalizmu, osiągnęły wielkie sukcesy we wszystkich dziedzinach swej twórczej działalności.

W październiku bieżącego roku przodujące siły Niemiec uroczyście obchodzą pierwsze pięćdziesiąt lat utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej — państwa prawdziwie demokratycznego i miłującego pokój. Ta pamiętna rocznica obchodzona była nie tylko w Niemczech, lecz i daleko poza ich granicami.

Niedawno obchodzili swe pięćdziesiąt lat Chińska Republika Ludowa. Utworzenie wolnej i niezawisłej Chińskiej Republiki Ludowej było wydarzeniem ogromnej wagi nie tylko w dziejach Chin, lecz w dziejach całej ludzkości. Jest to fakt historyczny o niezmiennie doniosłym znaczeniu. Naród radziecki wita ze szczerą radością historyczne sukcesy bratniego 600-milionowego narodu chińskiego, jego osiągnięcia w dziedzinie utworzenia i umocnienia ustroju ludowo-demokratycznego w swoim kraju. Wielkie zdobycze Chin Ludowych utrwalone zostały w przyjętej niedawno przez Ogólnochińskie Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych Konstytu-

Energia atomowa w ZSRR na usługach człowieka

Interesy utrwalenia pokoju wysuwają obecnie jako jeden z najważniejszych i najbardziej aktualnych problemów redukcję zbrojeń i zakaz broni atomowej i wodorowej. Rozwiązanie tych zadań mogłoby zmniejszyć w sposób istotny wydatki wojenne i ciężary podatkowe, których całe brzemie spada na barki mas pracujących. Doprowadziłoby to niewątpliwie do radykalnej poprawy całej sytuacji międzynarodowej.

Uzyskanie i wykorzystanie energii atomowej — to wielka zdobycz geniuszu ludzkiego, otwierająca ogromne perspektywy dalszego rozwoju sił twórczych społeczeństwa. Nie jest jednak tajemnicą, że wpływowe kółka niektórych krajów postawiły sobie za cel wykorzystanie energii atomowej do realizacji planów wojennych.

Jak wiadomo, nauka radziecka osiągnęła już wybitne wyniki w dziedzinie wykorzystania energii atomowej do celów pokojowych: w ZSRR czynna jest już elektrownia o napędzie atomowym.

Związek Radziecki nie ostatecznie swych wysiłków w walce o zakaz broni atomowej. W bezpośrednim związku z tym stanowiskiem ZSRR pozostaje projekt zasadniczych postanowień konwencji międzynarodowej (układu) o zakazie broni atomowej i wodorowej oraz innych rodzajów broni masowej zagłady przy jednoczesnym wyeliminowaniu ich ze zbrojeń państw, jak również o istotnej redukcji zbrojeń i ustanowieniu kontroli międzynarodowej nad wykonaniem tych decy-

zji — wniesiony przez delegację radziecką w Organizacji Narodów Zjednoczonych na sesję Zgromadzenia Ogólnego. Propozycja Związku Radzieckiego przewiduje konkretne, praktyczne posunięcia dla rozwiązania tych zagadnień.

Nieruchomości

Domów, domków z ogrodami, wolnymi mieszkaniami w mieście lub dużej wsi spleśniejsze poszukuje: Otręba Jarocin, Kilińskiego 2. 36747e

Kamienice, wille nowe, całe wolne, domki parcele, plac spedytorski oraz różne nieruchomości, sprzedam. Prac. Kiel. Poznań, Szymańskiego 8. 36850g

Domki jednorodzinne w Poznaniu lub Bydgoszczy kupię. Złotobłota: Irena Waiand, Szczecina, ul. Kujawska 4 m 21. 15918

Parcele, domki wille, kamienice, kurno, sprzedam załatwia solidnie „Union” Poznań Nowowiejskiego 9. 36597e

Wille na Solacz, z wolnym trzypokojowym mieszkaniem, sprzedam, ewentualnie przy sprzedaży wili zamiana trzy pokojowe na dwupokojowe mieszkanie w Poznaniu lub Toruniu. Hinz Poznań, Piłsudskiego 19. 36858g

Wózki, autka koszykowe, spacerówki drewniane, gjele, sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 3. 36808g

Sprzedam samochód osobowy „Hansa” w dobrym stanie Kiepiński, Poznań - Podolna, Morszyńska 1. 37020g

Wzrost, autka koszykowe, spacerówki drewniane, gjele, sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 3. 36808g

Sprzedam samochód osobowy „Hansa” w dobrym stanie Kiepiński, Poznań - Podolna, Morszyńska 1. 37020g

Wzrost, autka koszykowe, spacerówki drewniane, gjele, sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 3. 36808g

Sprzedam samochód osobowy „Hansa” w dobrym stanie Kiepiński, Poznań - Podolna, Morszyńska 1. 37020g

Wzrost, autka koszykowe, spacerówki drewniane, gjele, sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 3. 36808g

Sprzedam samochód osobowy „Hansa” w dobrym stanie Kiepiński, Poznań - Podolna, Morszyńska 1. 37020g

OGŁOSZENIA DROBNE

Wille, kamienice, parcele, pole, poszukuje: Gruszyński, Poznań, Wawrzyniaka 22. 36930g

Kamienice, wille, parcele domki, w różnych dzielnicach, polecam - poszukuje Mewak, Poznań, Czerwone Armii 20 tel. 87-95. 36233g

Kupno
Drobny malarski od 2,5 m kupimy. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3 dia 17112e

Sprzedaż
Wózki, autka koszykowe, spacerówki drewniane, gjele, sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 3. 36808g

Sprzedam samochód osobowy „Hansa” w dobrym stanie Kiepiński, Poznań - Podolna, Morszyńska 1. 37020g

Wzrost, autka koszykowe, spacerówki drewniane, gjele, sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 3. 36808g

Sprzedam samochód osobowy „Hansa” w dobrym stanie Kiepiński, Poznań - Podolna, Morszyńska 1. 37020g

Wzrost, autka koszykowe, spacerówki drewniane, gjele, sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 3. 36808g

Sprzedam samochód osobowy „Hansa” w dobrym stanie Kiepiński, Poznań - Podolna, Morszyńska 1. 37020g

Wzrost, autka koszykowe, spacerówki drewniane, gjele, sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 3. 36808g

Sprzedam samochód osobowy „Hansa” w dobrym stanie Kiepiński, Poznań - Podolna, Morszyńska 1. 37020g

Wzrost, autka koszykowe, spacerówki drewniane, gjele, sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 3. 36808g

Różne

Słubna suknie, welon, wypoczyć. Poznań, Mickiewicza 11, m 3a. 37092g

Wypoczęcam porcelanę, szkło, na zabawy, uroczystości. Poznań, Żydowska 33. 36809g

Drzewka owocowe, czereśnie, morele, sliwy grusze, jabłonie pierwszeństwa jakości, nowe odmiany, morozoodporne. Zamów kupisz zobacz w szkółce E. Janowicz, Poznań, Pułaskiego 10. 36984e

Kursy pisanie na maszynach (wieloznaczne) organizuje: Stowarzyszenie Stenografów i Maszynistów PRL. Poznań ul. Rokossowskiego 14, telefon 500-94. 37184g

Wzrost, autka koszykowe, spacerówki drewniane, gjele, sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 3. 36808g

Sprzedam samochód osobowy „Hansa” w dobrym stanie Kiepiński, Poznań - Podolna, Morszyńska 1. 37020g

Wzrost, autka koszykowe, spacerówki drewniane, gjele, sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 3. 36808g

Sprzedam samochód osobowy „Hansa” w dobrym stanie Kiepiński, Poznań - Podolna, Morszyńska 1. 37020g

Wzrost, autka koszykowe, spacerówki drewniane, gjele, sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 3. 36808g

Sprzedam samochód osobowy „Hansa” w dobrym stanie Kiepiński, Poznań - Podolna, Morszyńska 1. 37020g

Wzrost, autka koszykowe, spacerówki drewniane, gjele, sprzedaje: Lesiński, Poznań, Żydowska 3. 36808g

Sprzedam samochód osobowy „Hansa” w dobrym stanie Kiepiński, Poznań - Podolna, Morszyńska 1. 37020g

s. t. p.

Antoni Michalski

zmarł w Bogu 5 października 1954, przeżywszy lat 75. Nabożeństwo żałobne odprawione zostanie w kościele farnym w Dolsku dzisiaj, we wtorek, 9 bm., o godz. 10, po czym nastąpi złożenie zwłok do grobowca rodzinnego. Msza św. żałobna odprawiona zostanie w Poznaniu w kościele ks. ks. Zmarłych wstańców przy Rynku Wildeckim, w sobotę, 13 bm., o godz. 8.

W głębokim smutku pogratem żona, córki, synowie, brat, zięć i wnuki Poznań, Dzierżyńskiego 93. 37228g

+

Maria Wardowa

zmarła 7 listopada 1954 zmarła nagle nasza najdroższa matka, babcia i siostra, 5p. z Padowakich przeżywszy lat 61. Pogrzeb odbędzie się w środę, 10 bm., o godz. 10,50 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W głębokim smutku pogratem córki, zięć, wnuczek i rodzina Poznań, Kościuszki 71, Wągrowiec, Bydgoszcz. 37271g



Oto fragment biegu na 1000 m w czasie kontrolnych zawodów lekkoatletycznych, zorganizowanych przez koło Stali w Poznaniu. Stawkę biegaczy prowadzi zwycięzca tej konkurencji — Zbigniew Orywał.



W tych samych zawodach długodystansowy Gerwazik (Stal-Pz) — pierwszy i Russek (Kolejarz-Ostrów) — biegnie za Gerwazikiem — stanęli do próby bicia rekordów okręgu poznańskiego. Próba się powiodła. Gerwazik uzyskał w biegu na 15 km czas 52:42,5 min., a w biegu godzinowym przebiegł trasę 16,310 km.

(Foto (2): K. Przychodzki)



Jeszcze kilka ciekawych spotkań rozegrają w tym sezonie hokeiści

Jedną z najmłodszych sekcji hokeja na lodzie w Poznaniu — AZS uzyskuje coraz lepsze wyniki. Akademicy zdobyli pierwsze miejsce w rozgrywkach o mistrzostwo klasy powiatowej, uzyskując 18 pkt. i stosunek bramek 29:4 przed Gwardią — Gniezno — 15 pkt. (13:3), Włókniarzem — Poznań — 10 pkt. (17:12), Włókniarzem — Gniezno, Kolejarzem II — Poznań i Kolejarzem — Wągrowiec.

Dzięki zdobyciu mistrzo-

Złoty hokeista

W Ołomuńcu rozegrano mecz w hokeju na lodzie pomiędzy warszawskim CWKS a Skrzydłami Ojczyzny. Spotkanie zakończyło się remisem 3:3, co należy uważać za duży sukces Polaków.

Przebywająca w Szwecji ekipa bokserów polskich związków zawodowych rozegrała kolejne spotkanie w miejscowości Voexje. Spotkanie odbyło się w siedmiu walkach. Zwyciężyli Polacy 10:4.

Lekkoatletyczne mistrzostwa Wrocławia, w których brał udział również członkowie kadry narodowej przyniosły przeciętne wyniki. W zawodach startowało ponad 100 zawodników i zawodniczek, zdobywając 182 klasy sportowe, w tym 39 klas pierwszych. A oto najlepsze rezultaty osiągnięte w konkurencjach męskich: 110 m ppł.: Bugala — 15,3 sek.; skok wzwyż: Fabrykowski — 1,93 m; 200 m ppł.: Bugala 26,0 sek.; trójskok: Weinberg — 14,84 m. Z wyników uzyskanych w konkurencjach kobiecych wyróżnić należy 5,54 m Ilwickiej w skoku w dal.

Przedostatnia runda spotkań strefowych o Puchar Miast w zapasach zakończyła się następującymi rezultatami: grupa I: Poznań — Łódź m. 7:1; Grupa II: Szczecin — Stalingrad II — 3:5; Poznań II — Warszawa II — 4:4; grupa III: Warszawa I — Kraków 6:2.

Kolejny odcinek naszej powieści

PRZEKLETY SKARB

zamieścimy w numerze jutrzejszym.

Depesza przewodniczącego GKKF do Wszechzwiązkowego Komitetu dla Spraw Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR

Przewodniczący GKKF Włodzimierz Reczek wystąpił do Wszechzwiązkowego Komitetu dla Spraw Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR w Moskwie depeszę następującej treści:

„Z okazji 37 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej w imieniu wszystkich sportowców polskich oraz Głównego Komitetu Kultury Fizycznej przesyłam sportowcom bratnich narodów radzieckich i Wszechzwiązkowemu Komitetowi dla Spraw Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR gorące, serdeczne pozdrowienia.

Korzystając z doświadczeń przodującej w świecie radzieckiej kultury fizycznej, sportowcy naszego kraju, spotykając się na stadionach i boiskach ze sportowcami radzieckimi, przyczyniać się będą do pogłębiania i umacniania wieczystej przyjaźni między naszymi narodami.

Niech żyje Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, która otworzyła drogę do wspaniałego rozkwitu kultury obu naszych narodów.

Sukces gimnastyków poznańskiej Stali

Przy udziale siedmiu okręgowo rozegrano w Świdnicy ogólnopolskie zawody gimnastyczne ZS Stal w konkurencji zawodników i zawodniczek klasy III.

Sukces odnieśli reprezentanci Poznania, zajmując w ogólnej punktacji pierwsze miejsce z 532,50 pkt. przed Gdańskiem — 516,55 pkt. i Stalinozgradem — 461,30 pkt. Wśród mężczyzn wygrał Bednarski (Łódź) — 56,40 pkt. przed Krajewskim (Poznań) — 55,70 pkt., a w konkurencji kobiet — Spychała 56,10 przed Posłuszna — 54,70 — obie z Poznania. (p)

Dwa zwycięstwa Gwardii



W meczu o mistrzostwo II ligi koszykówki między Gwardią (Poznań) wygrała z AZS AWF (W-wa) 63:52 (31:21). Debiut poznaniaków w II lidze należy uznać za całkowicie udany. Gwardziści zagraли dobrze, górując nad akademikami szybkością i techniką oraz bardziej pomysłowymi zagraniami. Wydaje się, że gwardziści powinni odegrać poważną rolę w rozgrywkach ligowych. Na minus zespołu należy jednak zapisać stosunkowo słabe wykorzystywanie rzutów osobistych (szczególnie u Chudzińskiego) oraz zbyt ostrą grę, w wyniku czego sześciu gwardzistów złapało aż 25 osobistych.

Najlepszymi strzelcami okazali się: w Gwardii — Małek — 20 i Busza — 15 pkt.; w AZS: Piechocki — 14. Spotkanie o mistrzostwo kobiecej ligi koszykówki pomiędzy Gwardią (P) a Włókniarzem (Łódź) zakończyło się zwycięstwem poznaniaków w stos. 55:43 (29:19). Gwardzistki potwierdziły dobrą formę awizowaną w me-

czu z mistrzem Polski AZS (W-wa). Włókniarki ustępowały zespołowi Gwardii taktyką i dyspozycją strzałową, nie wykorzystując wielu dogodnych sytuacji podkoszowych. Z Gwardii należy wyróżnić: Rybarczyk, Chmielewska i Jędrzejczak, a spośród łódzianek: Żylińska. Najwięcej punktów dla Gwardii zdobyły: Chmielewska — 16, Jędrzejczak — 14 i Kaczmarek — 11; dla Włókniarki: Żylińska — 12 i Jaszczyk — 8. (d)

Kolejarz Leszno u bram II ligi piłkarskiej

Przeszło 5000 widzów zgromadziło się na boisku w Lesznie, by dopinguować jedenastkę Kolejarza w meczu z przodownikiem grupy Spójnią-Lubań.

Gospodarze zagrali dobrze, szczególnie gołnie po zmianie stron, odnosząc w pełni zasłużone zwycięstwo 3:1 (1:1). Kolejarze już w pierwszej części spotkania przypuścili huraganowe ataki na bramkę gości, lecz nie mogli w tej

Plenum GKKF

Ostatnie plenum GKKF zajęło się w dalszym ciągu rozwojem sportu na wsi, zwracając uwagę na osiągnięcia i braki LZS, Plenum opracowało dla Prezydium GKKF i Rady Głównej LZS wytyczne, których celem jest usunięcie istniejących niedomagań i braków oraz zapewnienie dalszego szybkiego rozwoju kultury fizycznej i sportu na wsi.

Po zmianie stron gospodarze zdecydowanie górują, lecz prowadzenie obejmuje dopiero w 70 min. po bramce zdobytej głową przez Jankowskiego. Cztery minuty później wynik dnia ustala Smełka.

Kolejarze zajmują w walce o wejście do II ligi drugie miejsce z 6 pkt. i stos. bramek — 5:3 za Spójnią-Lubań — 7 pkt. W najbliższym meczu z Włókniarzem muszą co najmniej zremisować, by zapewnić sobie wejście do klasy wyższej. (p)

Stal i Spójnia zawiodły w turnieju pływackim o Puchar CRZZ

Półfinałowe zawody pływackie o Puchar CRZZ rozegrane w Poznaniu przy udziale 4 reprezentacji zrzeszonych należały do najciekawszych w nowym sezonie z mowym. W barwach wrocławskiej Stali wystąpił rekordzista świata i wice-

mistrz Europy — Petruszewicz. Zdobył on II miejsce na 100 m st. dow. za Machem z Zabrza.

Z poznańskich zawodniczek dobrze popłynęły Kłemińska i Cedro ze Stali, a z mężczyzn — bracia Lutomscy ze Spójni.

Zwycięstwo odniosła Stal (Wrocław) — 195 pkt. przed Stalą (Poznań) — 150 pkt., Spójnią (Poznań) — 133 pkt. i Górnikiem (Zabrze) — 126 pkt.

Stal (Wrocław) zakwalifikowała się do walk finałowych od 1-3 miejsca, Stal Poznań od miejsca 4-6. (x)

DRUKARNIA: — Zakłady Graficzne im M. Kasprzaka, Poznań.

K-5-54187

Sto lat! Sto lat!



Koszykówka podbiła serca poznańskiej publiczności.

„Jedenastka“ na boisko! „Trójka“ strzela! „Dwunastka“ pod koszy! „Siódemka“ kryć, „czternastka“ — takie i inne okrzyki słyszy się niemal bez przerwy w czasie meczu. Publiczność ma zawsze jak najlepsze intencje, aby pomóc swoim pupilom, choć nie zawsze owo „podpowiadanie“ jest słuszne. W każdym razie widz bierze w ten sposób udział w meczu. Stąd powstało określenie — aktywny kibic.

Kolejarz zagrał wspaniale, ale tylko w pierwszej połowie, kiedy to widzieliśmy koszykówkę w najlepszym wydaniu. Wystarczy powiedzieć, że w 14 minucie prowadził — 28:7! — Efektowne wejścia Feglarskiego i Świerczewskiego (ten młody zawodnik miał swój wielki dzień), z których każde kończyło się z reguły zdobyciem kosza, porwały widownię. Bez chwili wytchnienia publiczność skandowała: KO-LE-JARZ! KO-LE-JARZ! KO-LE-JARZ! A poznańska publiczność — jak już wspomnieliśmy — umie żywo reagować na grę w koszykówkę. Ale tego co działo się w niedzielę, jeszcze nigdy nie było! W pewnej chwili ktoś krzyknął: „Brawo trener — Patrzykont!“ — i wnet w sali rozległ się wielotłoczny, skandowany okrzyk:

— Pa—trzy—kont! Pa—trzy—kont! Pa—trzy—kont! ... — w ten sposób widownia nagradzała trenera trud włożony w wychowanie zespołu. A Kolejarze dawali najpiękniejszy koncert gry. Wszystko im — jak się to mówi — wychodziło. Kiedy który z ich obrońców „zebrał“ piłkę spod swego kosza, natychmiast przekazywał napastnikowi, a ci z szybkością, jakiej nie powstydziliby się sprinterzy, „przelatywali“ wprost pod koszy przeciwnika, kończąc większość wypadów zdobyciem punktów.

Nie dziwi Was zapewne, że w czasie przerwy,

do której wynik brzmiał — 40:16 dla zespołu poznańskiego, uradowani entuzjaści Kolejarza zaczęli śpiewać:

— Sto lat! Sto lat! Niech żyją, żyją nam!

Taki entuzjazm pochwalamy. Pochwalają go też zawodnicy, którym każdy doping bardzo pomaga w grze. Musimy jednak powiedzieć, że zawodnikom Kolejarza wcale nie podobały się nie sportowe okrzyki w rodzaju: „pfuj! pfuj!“ — kiedy piłkę posiadali goście. Takie epitety (trudno to nazwać inaczej) nie mają nic wspólnego ze sportowym dopingiem i nie powinny już więcej znaleźć naśladowców.

Po przerwie Kolejarze zagrali słabiej. Inicjatywę przejęli goście.

— W tym jest trochę i mojej winy — przyznał po meczu trener Patrzykont — bo kaział chłopcom grać ostrożnie.

Trudno nie przyznać racji, tym bardziej że Kolejarz nastawił się na utrzymanie przewagi zdobytej w pierwszej części gry. Wydaje się też, że piorunujące tempo, które od samego początku narzucili Kolejarze, trochę ich osłabiło.

Kolejarz wszystkie trzy mecze mistrzowskie zakończył w obecnym sezonie zwycięstwem. Dorównuje mu w tym tylko jedna drużyna II ligi — Łódzki Włókniarz. Oba te zespoły znajdują się na czele tabeli. Stąd też już dzisiaj z niecierpliwością oczekujemy spotkania tych drużyn. Odbędzie się ono za dwa tygodnie w Poznaniu. Kto zwycięży? Oto, co dręczy co najmniej 5 tys. aktywnych kibiców koszykówki...

A wszystkim, którzy jeszcze nigdy koszykówki nie oglądali, radzimy pójść na to spotkanie. Nie pożałują. I prawdopodobnie zostaną najzwyklejszymi entuzjastami tej pięknej dyscypliny sportu.

M. FLEJSIEROWICZ

Piłka nożna

I LIGA	
Budowlani (Chorzów) — Gwardia (Kraków)	1:1
Ogniwo (Bytom) — CWKS (Warszawa)	2:2
Włókniarz (Łódź) — Gwardia (Bydgoszcz)	2:0
Ogniwo (Kraków) — Unia (Chorzów)	2:1
Gwardia (Warszawa) — Górnik (Radlin)	1:1

TABELA	
1. Włókniarz (Ł.)	17 21 27:35
2. Unia (Chorzów)	17 21 22:16
3. Ogniwo (Bytom)	18 20 31:23
4. Gwardia (W-wa)	16 18 19:20
5. Górnik (Radlin)	18 18 20:22
6. Kolejarz (Poznań)	17 17 12:15
7. Gwardia (Kraków)	17 16 15:16
8. CWKS (W-wa)	17 16 23:26
9. Ogniwo (Kraków)	17 14 20:25
10. Budowlani (Ch.)	17 14 22:33
11. Gwardia (Bydg.)	17 13 15:17

Koszykówka

I LIGA MĘŻCZYZN	
Kolejarz (Poznań) — AZS (Warszawa)	62:50
Spójnia (Gdańsk) — Stal (Poznań)	69:54
Spójnia (Kraków) — AZS (Toruń)	76:74

CWKS (Warszawa) — Gwardia (Kraków)	53:43
Kolejarz (Warszawa) — Włókniarz (Łódź)	44:48

TABELA	
1. Włókniarz (Łódź)	3 3 153:96
2. Kolejarz (Poznań)	3 3 174:134
3. Spójnia (Gd.)	3 2 195:182
4. CWKS (W-wa)	3 2 191:164
5. AZS PW (W-wa)	3 2 167:142
6. Kolejarz (W-wa)	3 1 145:148
7. Gwardia (Kraków)	3 1 114:121
8. Spójnia (Kraków)	3 1 202:217
9. AZS (Toruń)	3 0 176:211
10. Stal (Poznań)	3 0 130:170

II LIGA GRUPA I	
Gwardia (Poznań) — AZS (Warszawa)	62:53
Kolejarz (Ostrów) — Ogniwo (Łódź)	46:42
Kolejarz (Toruń) — Start (Lublin)	75:60

TABELA	
1. Kolejarz (Ostrów)	2 2 97:84
2. Kolejarz (Toruń)	2 1 116:103
3. Gwardia (Poznań)	1 1 62:53
4. Ogniwo (Łódź)	2 1 109:105
5. AZS (Warszawa)	2 1 96:103
6. Gwardia (Wrocław)	1 0 59:67
7. Start (Lublin)	2 0 102:126

I LIGA KOBIECE	
Gwardia (Poznań) — Włókniarz (Łódź)	55:43
AZS (Wrocław) — Kolejarz (Poznań)	36:65
Spójnia (Stalinozgrad) — AZS (Warszawa)	32:65
Gwardia (Kraków) — CWKS (Kraków)	47:40
Kolejarz (Warszawa) — Spójnia (Warszawa)	58:50

TABELA	
1. AZS (Warszawa)	3 3 203:116
2. Gwardia (Kraków)	3 3 135:113
3. Kolejarz (Poznań)	3 2 152:116
4. GWKS (Kraków)	3 2 143:124
5. Gwardia (Poznań)	3 2 137:129
6. Spójnia (W-wa)	3 1 112:117
7. Włókniarz (Łódź)	3 1 139:163
8. Kolejarz (W-wa)	3 1 154:200
9. AZS (Wrocław)	3 0 104:155
10. Spójnia (St-grad)	3 0 105:172

Na boiskach Poznania i Wielkopolski

Spotkanie piłkarskie o mistrzostwo III ligi pomiędzy Spójnią (Gniezno) i zielonogórską Stalą przyniosło zdecydowane zwycięstwo gnieźnieńskiej jedenastki — 4:0. Gnieźnińscy piłkarze zapewnili sobie w ten sposób dalszy pobyt w III lidze. Pozostałe dwa mecze, które ma do rozegrania zespół Stali, nie będą miały większego znaczenia dla ukształtowania się tabeli. Cztery zespoły przejdą do klasy A swych okręgów, mianowicie: Unia — Gorzów, Spójnia — Zary, Kolejarz — Gorzów i Stal — Zielona Góra. Kolejarz — Kępno w razie pokonania Stali może zająć w tabeli 4 lokatę, spychając na piątą pozycję Gwardię — Szczecin.

Towarzyski mecz piłkarski beniaminka III ligi kaliskiej Stali z I ligowym Kolejarzem zakończył się sukcesem zawod-

ników debiutujących 1:3. Zwycięzcy wystąpili bez Anioły. Strzelcami trzech bramek byli: Gogolewski — 2 i Pietrzak — 1. Honorowy punkt dla Klisza zdobył Matlok II.

W wojewódzkich zawodach szermierczych we florecie mężczyzn wzięło udział 37 zawodników, z których 9 zakwalifikowało się do finału. Zwyciężył Dotka (AZS) przed R. Czosnowskim (Unia), Burkićkiem (Kolejarz — Stęszew), R. Czosnowskim (Unia) i Pa-ciorkiem (AZS).

Koszykarki klasy A uzyskały następujące rezultaty: Kolejarz I b (P) — Gwardia I b (P) 37:39, Kolejarz (Ostrów) — Stal (P) 40:47, AZS — Kolejarz (Leszno) 51:10. W grupie mężczyzn AZS pokonał Kolejarza (Gniezno) 67:32, a Kolejarz (Ostrów) — Spójnię (Gniezno) 56:54.